

Celje - skladišče

D-Per
65/1991

5000013545,6

COBISS

OSREDNJA KNJ. CELJE

RUDAR

Glasiło Rudnika lignita Velenje

LETO XXV

ČETRTEK, 27. JUNIJ 1991

ŠTEVILKA 6

Mag. Franc Avberšek, dipl. ing. rud.,
predsednik poslovnega odbora RLV

NEKAJ BESED OB NAŠEM RUDARSKEM PRAZNIKU

Ob obilici težav in problemov pri vsakdanjem delu v RLV – no, če sem pošten, pa tudi lepih trenutkov – me je pobuda uredništva našega glasila, da napišem nekaj besed ob našem rudarskem prazniku, kar malo presenetila. Zakaj čas med lanskim in letošnjim dnevom rudarjev je ravno zaradi obilice problemov, ki jih je bilo in jih je še treba rešiti, minil izredno hitro.

Če naj na hitro omenim glavne spremembe v RLV v zadnjem letu dni, moram najprej omeniti nadaljnje upadanje povpraševanja po premogu in s tem tudi nadaljnje manjšanje proizvodnje premoga. Ta pojav je predvsem posledica izredno težke in zapletene situacije slovenskega gospodarstva, pa tudi političnih odločitev v Sloveniji, da naj veliki porabniki energije, ki so hkrati tudi največji onesnaževalci okolja, zmanjšajo svojo proizvodnjo.

Na takšno poslovno situacijo smo v RLV reagirali z zmanjševanjem števila zaposlenih, kar se kaže v tem, da nas je pred enim letom bilo v RLV zaposlenih še 5 235, sedaj pa nas je le še okoli 4 600. Priznati moram, da nam, ki smo se po službeni dolžnosti ukvarjali s kadrovske problematiko, načini zmanjševanja števila zaposlenih niso bili vedno všeč, saj vedno niso bili najbolj racionalni.

Pri razreševanju kadrovske problematike nas je vodilo načelo, da je število zaposlenih treba zmanjšati za vsako ceno,

vendar na podlagi prostovoljne odločitve delavcev za odhod iz podjetja in sploh na čim bolj človeški način.

To delo bomo v začetni smeri nadaljevali, saj nam bo ob količinsko omejeni proizvodnji premoga ustvarjalo kadrovske presežke tudi dvigovanje produktivnosti proti nivoju, ki ga moramo doseči.

Naš cilj je seveda dobro poslovanje in ne zmanjševanje števila zaposlenih. Zato si bomo prizadevali, da bomo z ustanavljanjem novih podjetij, v katerih bomo angažirali kapital RLV, pridobivali nadomestna in tudi nova delovna mesta, kajti nova delovna mesta bodo še kako potrebna za zaposlovanje novih generacij mladih ljudi.

Vsi v rudniku pa moramo vedeti, da za dobro poslovanje ni dovolj samo pridnost, ampak da je še veliko bolj pomemben pogoj ustvarjalnost. In bolj ko bo naša dejavnost postajala kapitalno intenzivna, bolj bo ustvarjalnost postajala važna, predvsem tista, ki bo povečevala dobiček.

Prepričan sem, da je kapital, ki ga imamo v RLV v znanju, večji in pomembnejši od kapitala, ki ga prikazujemo v poslovnih knjigah. Na nas vseh pa je, da kapital v znanju maksimalno izkoristimo.

Važno za vse nas v RLV – in tudi za naše očje in širše upravno, politično in gospodarsko okolje – je prav tako, da v

Dalje na drugi strani!

NAPREJ V ŠTEVILKI

STRAN 2 – Letošnje praznovanje našega rudarskega praznika, **STRAN 3** – Kako proizvajamo?, **Svet se je spremenil, Slovenska vzhodna politika**, **STRAN 4** – S poti po Združenih državah Amerike, **STRAN 5** – (Ne)konkurenčnost slovenske industrije, **STRAN 6** – V spomin, Zahvala, **Učenci iz osnovnih šol v občini Velenje za naš praznik**, **STRAN 11** – Odšli so v pokoj, **STRAN 17** – Šport in rekreacija, **Postali so konkurenčni**, **STRAN 18** – Prva letošnja izmena naših delavk in delavcev v programu zdravstveno preventivnih aktivnosti v Fiesi in Termah Portorož, **STRAN 20** – Tretjejuljska nagradna križanka

POPRAVEK – Številka Rudarja, datirana s PETEK, 24. MAJ 1991, je bila 5 in ne 4, kot je bilo pomotoma natisnjeno.

Ob predlanskem, osemindvajsetem Skoku čez kožo pri nas

Letošnje praznovanje našega rudarskega praznika

OSREDNJE PRIREDITVE

Ta četrtek, 27. junija, ob 15. uri v Delavskem klubu
srečanje upokojenih delavcev jubilarcev
Ta petek, 28. junija, ob 18. uri v Delavskem klubu
srečanje upokojenih delavcev po lanskem 3. juliju – prvi del vseh povabljenecv
To soboto, 29. junija, ob 18. uri v Delavskem klubu
srečanje upokojenih delavcev po lanskem 3. juliju – drugi del vseh povabljenecv
V torek, 2. julija, ob 17. uri v dvorani Glasbene šole Velenje
svečana seja Delavskega sveta RLV

Prireditve na dan rudarjev 3. julij

Ob 5. uri
budnica
Ob 8. uri
zbor za tretjejulijško parado pred glavno proslavo dneva rudarjev na mestnem kotalkališču, ali če bo deževalo, v Domu kulture Velenje ter položitev cvetja k Titovemu spomeniku
Ob 9. uri
začetek glavne proslave dneva rudarjev s SKOKOM ČEZ KOŽO
Ob 11. uri
pri restavraciji Jezero
začetek tretjejulijškega družabnega srečanja z zabavo

DRUGE PRIREDITVE

Ta četrtek, 27. junija, ob 19. uri v Delavskem klubu
odprtje razstave del iz 12. rudarske likovne kolonije v Velenju – Ekstempore '91
v torek, 2. julija, ob 19. uri pred Delavskim klubom
promenadni koncert Rudarske godbe Velenje
V soboto, 6. julija, z začetkom ob 20.30 v Skakalnem centru Velenje
mednarodno nočno tekmovanje v smučarskih skokih za rudarsko svetilko
Dve od teh, spremljevalnih prireditev sta že bili: v petek, 14. julija, ob 20. uri v Glasbeni šoli Velenje
srečanje oktetov
v ponedeljek, 24. junija, v "prezivnici" v Škalah in v prezivnici v NOP
odprtje razstave likovnih del osnovnošolcev Živeti v Šaleški dolini

Se to!
Kupone za pogostitev na družabnem srečanju z zabavo 3. julija pri restavraciji Jezero bo tako kot prejšnja leta mogoče uveljaviti **samo 3. julija** na srečanju ali v obratu družbene prehrane podjetja GOST Velenje (prej Družbeni standard REK) ob Kidričevi cesti v Velenju.

Odbor za pripravo praznovanja 3. julija, predsednik Marjan Tamše

Naprej s prve strani

vseh načrtih Republike Slovenije velenjski lignit še naprej ostane pomembna postavka in se nanjo kot takšno trdno računa.

Čistilne naprave v TEŠ se gradijo, cena našega premoga pa je in mora ostati konkurenčna.

Vsi zaposleni v RLV se moramo zavedati, da je konkurenčnost cene premoga – in z njo poslovna uspešnost RLV – predvsem odvisna od nas samih.

Še se bo treba učiti ter tako čim bolj in čim ceneje delati, v kolektivu še naprej gojiti dobre, prijateljske, človeške medsebojne odnose, čeravno so že sedaj zelo dobri, še posebej med rudarji, vendar ni razloga, da jih kje ne bi mogli še izboljšati.

– Vsem skupaj iskreno čestitam in želim...

RLV je v svoji več kot 100-letni zgodovini prebrodil že nekaj kriz v energetiki, in prepričan sem, da bo tudi sedanj.

Zavedati pa se moramo, da sedaj ni čas za omahovanje, ampak za veliko ero optimizma, skupinskega strokovnega dela, dobrih medčloveških odnosov in zaupanja ljudi vase.

Če je kriza na eni strani nevarna situacija, obstaja na drugi strani možnost izboljšanja situacije in to možnost moramo maksimalno izkoristiti. In prepričan sem, da jo bomo.

Ali smo pri naporih za rešitev problemov, ki nas tarejo, voljni sodelovati in ali s svojo firmo resnično živimo, bomo dokazali tudi pri praznovanju 3. julija.

Če bomo na prireditvah v okviru praznovanja 3. julija – predvsem na osrednji proslavi, jubilejnem tridesetem Skoku čez kožo – vsi ali pa vsaj večina kolektiva, bomo lahko zadovoljni. Če nas bo malo, pa nas vse lahko skrbi.

Z udeležbo na prireditvah v okviru praznovanja 3. julija bomo pokazali ne samo

svojo pripadnost našemu kolektivu, ampak tudi to, da smo še vedno velik in močan kolektiv.

Rudarji in drugi delavci RLV, aktivni in upokojeni, ob stanovskem prazniku vam vsem skupaj iskreno čestitam in želim, da bi še naprej dobro sodelovali pri delu, in seveda, imeli čimmanj nezgod in čim boljše poslovne rezultate. Prav tako pa vam želim veliko zabave in veselja na srečanju popoldan 3. julija pri Jezeru.

Srečno!

Obratovanje RLV v letih 1971 – 1990

Število stvarno opravljenih delovnih dni v RLV v letih 1971 – 1990 se je prilagajalo povpraševanju po premogu, zakonodaji, opremljenosti rudnika in montan-geološkim razmeram v njem ter se gibalo takole:

LETO	ŠTEVILO DELOVNIH DNI
1971	297
1972	297
1973	300
1974	293
1975	291
1976	292
1977	282
1978	271
1979	271
1980	292
1981	279
1982	286
1983	288
1984	278
1985	280
1986	281
1987	269
1988	266
1989	262
1990	251

Število delovnih dni v RLV se torej zmanjšuje vsaj že od leta 1987 naprej in je zadnji dve leti bilo manjše od delovne obveznosti po 42-urnem delovnem tednu (265 dni).

Iz tabele je razvidno, da se je letni fond delavnikov gibal med maksimumom 300 v letu 1973 in minimumom 251 lani in se s tem spreminjal v razponu do 49 dni ali 16 %. Letna proizvodnja premoga pa je pri tem vendar bila večja za 9 %. V tem se potemtakem vidi vpliv tehnike in organizacije.

Leta 1971, na primer, pa je povprečna dnevna proizvodnja bila 12 391 ton in lani 16 773 ton ali za 35 % večja.

Kar se tiče letne proizvodnje RLV, je iz statističnih evidenc razvidno tudi, da praktično pada od leta 1985, ko je dosegla absolutni letni proizvodni maksimum RLV 5,1 milijona ton; izjema od tega leta dalje je bila le začasna ustalitev proizvodnje sredi druge polovice osemdesetih let na nivoju 4,7 milijona ton na leto.

Letne stopnje padanja proizvodnje

1986/1985	– 2,1 %
1987/1986	– 6,0 %
1988/1987	+ 0,7 %
1989/1988	– 2,5 %
1990/1989	– 8,8 %
1991/1990	–
– ocena	– 11,0 %

KAKO PROIZVAJAMO?

Proizvodnja premoga v našem rudniku v maju v primerjavi s predvideno v osnovnem, letnem načrtu in v primerjavi s predvideno v mesečnem načrtu:

Jama Preloge	79 020 ton	(56,77 %)	83,62 %
Jama Pesje	121 890 ton	(80,51 %)	94,49 %
Jama Škale	50 310 ton	(82,27 %)	108,19 %
Priprave	14 280 ton	(68,00 %)	105,78 %
Skupaj RLV	265 500 ton	(71,23 %)	93,65 %

V maju so imeli 15 delovnih dni.

Proizvodni načrt za junij

(V oklepajih so navedene proizvodne naloge iz osnovnega načrta!)

Jama Preloge	116 000 ton	(148 500)
	5 800 t/dan	(6 750)
Jama Pesje	146 000 ton	(132 050)
	7 300 t/dan	(6 002)
Jama Škale	60 000 ton	(64 100)
	3 000 t/dan	(2 914)
Priprave	18 000 ton	(22 000)
	900 t/dan	(1 000)
Skupaj RLV	340 000 ton	(366 650)
	17 000 t/dan	(16 666)

V juniju bomo imeli 20 delovnih dni, ker je sobota, 1. junij, bila dan kolektivnega dopusta, vse preostale sobote pa so proste.

V obdobju januar – maj 1991 smo odkopali 1 688 800 ton premoga ali 94,75 % glede na osnovni načrt.

Proizvodna služba RLV

Zmanjšanje letne proizvodnje z lanske 4,2 milijona ton na postavljeno neuradno 3,75 milijona tona za letos pomeni njeno vračanje na nivo v letih 1972 in 1973 (leta 1972: 3,7 milijona ton, leta 1973: 3,864 milijona ton).

Dosti objektov je zgrajenih, dosti rudarskih del opravljenih, dosti opreme je vgrajene in instalirane v RLV za letno proizvodnjo okrog 5 milijonov ton. Zato RLV težko premaguje občutno zmanjšanje letnih potreb tržišča po njegovi proizvodnji.

Vse manjša proizvodnja povzroča RLV vse večje stroške na enoto proizvodnje. Zato bi morali v Republiškem sekretariatu za energe-

tiko (prej Republiški komite za energetiko) odgovorno in tudi za daljši rok razmisliti in odločiti o proizvodnji v RLV. Komercialisti v RLV pa bi morali temeljito preučiti perspektivo povpraševanja po premogu, pridobljenem v RLV, pri vseh, ki ga odjemajo ali ga še bodo odjemali. Naslonitev zgolj na enega velikega odjemalca je namreč v teh negotovih časih tvegana.

Pomembno je tudi vprašanje, kaj lahko RLV še ponudi tržišču poleg premoga. Ali lahko, recimo, gradbena dejavnost, mizarska dejavnost in sedanji obrat HTZ, katerih delež pri celotnem prihodku RLV v letu 1988 je bil okoli 7 %, v

prihodnje sprejmejo nekaj več bremena podjetja na svoja pleča? Problem je še vedno tudi število zaposlenih v RLV, saj letos 30. aprila nas je bilo v podjetju zaposlenih še 4 687.

M.Ž.

Kolektivni dopusti in povprečno število obratovalnih dni v RLV v preteklosti

V preteklih desetletjih po drugi svetovni vojni je RLV trikrat prakticiral kolektivni dopust: teden dni v marcu 1967 in v okviru njega 4 dni plačanega dopusta ter izmenično za delavce v proizvodnji dva tedna poleti 1978 in poleti 1979.

Manj kot v letu 1990, ko je obratovalnih dni bilo 251, pa je RLV obratoval v letih gospodarske krize pred drugo svetovno vojno; v letih 1925 – 1928 povprečno 234 dni in v letih 1930 – 1936 povprečno 215 dni na leto, najmanj – samo 199 dni – pa v letu 1932.

M.Ž.

SVET SE JE SPREMENIL

- Slavko! Ali si bil pri stricu Fedorju, kamor sem te poslal?
- Sem.
- In kaj dela?
- Tolče se po glavi.
- Ne bodi no smešen, tolče se po glavi...?
- Res je!
- Pojdi se soliti! Zakaj bi se Fedor tolkel po glavi?
- Sem ga vprašal, pa mi je odgovoril, da je bolje, da se tolče po svoji, kot da bi tolkel po glavah drugih... Vprašal sem ga tudi, zakaj je to bolje, in odgovoril mi je, da je nevarno tolči po glavah drugih, posebno če so razbeljene. Potem je dejal še: "Od časa do časa pač obračunam sam s seboj in potem imam nekaj časa mir tudi pred drugimi. Zakaj takrat, ko se tolčem po glavi, pomislim nase, na svojo mladost in svet, ki se je spremenil tudi zaradi moje glave."
- "Zakaj tudi zaradi tvoje glave?" sem ga vprašal.
- "Tako", je dejal. "Ker sem bil trdoglav, ko je bil svet še dober!"

JBS

Slovenska vzhodna politika

Krilatica, ki je nedavno začela krožiti po Sloveniji, se glasi: Nas in Rusov je (skoraj) sto petdeset milijonov.

To krilatico je sprožil obisk slovenske delegacije, z Lojzeto Peterletom na čelu, v Ruski federaciji, ki obsega pretežni del vse Sovjetske zveze, naša delegacija pa je med obiskom v njej sklenila meddržavni sporazum.

Predsednik Ruske federacije Boris Jelcin se zavzema, da bi v pristojnosti bodoče zveze ali konfederacije držav, nastalih iz sedanjih sovjetskih republik (in avtonomnih pokrajin), bili le energetika, promet in obramba.

Slovenija je lani imela z Rusijo 246 milijonov dolarjev izvoznouvoznega presežka (vrednost izvoza 546 in uvoza 300 milijonov dolarjev), in ruska stran naj bi nam v bodoče dobavljala večje količine nafte in plina, kar vsekakor ne bi bilo v korist našemu podjetju in TEŠ, iz Slovenije pa naj bi dobila še več zdravil, v glavnem proizvodov Krke in Leka, pa tudi živil.

M.Ž.

Prodaja in poraba električne energije

V letošnjih prvih štirih mesecih je elektroenergetski sistem prodal slovenskim odjemalcem 3 143 GWh ali za okoli 7 % manj električne energije kot lani v enakem času.

Veliki odjemalci so letos do maja v primerjavi s enakim obdobjem lani zmanjšali porabo elektrike za 25 %, distribucijski odjemalci pa le za 2 %. Delež velikih odjemalcev v celoti porabi elektrike pa se je primerjalno zmanjšal s 24 na 19 %.

Ekološka sanacija TEŠ

Cilj, da bi po končani ekološki sanaciji TEŠ, ki bo stala 410 milijonov DEM, emisijo žveplovega dioksida iz TEŠ zmanjšali s 120 tisoč na 12 tisoč ton na leto, se postopno uresničuje. Delo so razdelili v 10 podprojektov. Z letos dokončanim aditivnim postopkom odžvepljevanja bodo emisijo že zmanjšali za 30 %. Sredi aprila je podjetje TEŠ objavilo mednarodni razpis za ureditev končnega odžvepljevanja pri proizvodnji bloka 4 po kalcitnem postopku (cena projekta – 115 milijonov DEM). Na lanski razpis pa se je odzvalo 11 ponudnikov; med njimi kot edini domači ponudnik tudi RUDIS, ki pa bi delal v sodelovanju s tujimi firmami. Interese so v razpisu aprila pozvali, da oddajo ponudbe do srede junija. Do jeseni pa bi izbrali najugodnejšega ponudnika in dela oddali "na ključ". Ali bo tudi kaj dela in zaslužka za RUDIS in v njegovem sklopu za ESO, pa je vprašanje.

Občinski proračun sprejet

Skupščina občine Velenje je 21. maja brez razprave sprejela predlog občinskega proračuna za leto 1991. Prej pa je potekalo medzborovsko usklajevanje, pri katerem so upoštevali nekatere amandmaje treh strank (kmečke zveze, SDP, zelenih). Na zahtevo prisotnih na zasedanju 21. maja naj bi skupščina do 30. junija sprejela tudi odlok o reorganizaciji občinske uprave, po katerem naj bi bilo v njej manj uradnikov in sploh uprava bolj racionalna.

M.Ž.

RUDAR, glasilo Rudnika lignita Velenje

Organ pri glasilu: Odbor za informiranje, predsednik Jože Hace

Odgovorni urednik: Diana Janežič

Naslov uredništva: Rudnik lignita Velenje, glasilo Rudar, Partizanska 78 (NOP), 63320 Velenje

Telefon: (063) 853-312, interno 1815

Izdela fotografij: Ivan Pungartnik, Jamomerstvo RLV

Tisk: Tiskarna Velenje (Štrbenkova 6, 63320 Velenje)

Naklada in izdajanje: 4 200 izvodov enkrat na mesec

Mag. Franc Žerdin,
dipl. ing. rud., tehnični vodja RLV

S POTI PO ZDRUŽENIH DRŽAVAH AMERIKE

Obisk v premogovniku Hanna

Eden izmed ciljev mojega nedavnega bivanja v Združenih državah Amerike je bil tudi, obiskati premogovnik Hanna, ki spada v družbo Cyprus Shoshone Mine v državi Wyoming.

Ta cilj sem uresničil 30. maja.

Država Wyoming leži v severnem delu Združenih državah Amerike in je po površini približno enako velika kot Jugoslavija.

Prebivalcev v tej državi je nekaj več kot 400 000, kar je posledica sorazmerno težkih pogojev za preživetje.

Glavni del ozemlja države Wyoming je prerija, pokrita s peskom in izsušeno zemljo, na kateri še najbolj uspešno rastejo kaktusi, trava in nizko grmičevje. Narava je ustvarila pogoje za zrejo goved, ovac, konjev. Zelo veliko je tudi antiop, lisic, pa tudi nekaj zrejališč bizonov imajo.

Je pa država Wyoming zelo bogata z uranom in črnim premogom. Zaloge premoga, ki jih znajo odkopati, cenijo na prek 3 bilijone ton, kar je nekajstokrat več, kot znašajo zaloge vseh premogovnikov v Jugoslaviji (v Rudniku lignita Velenje znašajo zaloge premoga, ki jih z današnjimi metodami znamo odkopati, okrog 200 milijonov ton).

Velik del navedenih zalog premoga lahko odkopljejo s površinskim kopom, pri katerem znaša proizvodna cena komaj nekaj več kot 5 dolarjev na tono.

Premog je dobre kvalitete, njegova toplotna vrednost je okrog 22 000 kJ/kg, pepela vsebuje 6 – 7 %, žvepla pa največ 0,6 %.

Premogovnik Hanna je eden od najbolj sodobno opremljenih premogovnikov v ZD, obenem pa dosegajo v njem tudi zavidljive učinke ter produktivnost.

V tem premogovniku, z letno proizvodnjo 2,1 milijona ton premoga, je zaposlenih 205 delavcev in od vseh jih je v jami 180. Zunanji delavci nimajo. Prav tako nimajo svoje projekte, ker projekte za njih izdelujejo v centralnem projektivnem biroju v Cheyenneu.

Sloj premoga je debel od 5 do 8 metrov in pada od severa proti jugu pod kotom 12°.

Globina sloja je od nič do 360 metrov. V krovni so lahko rušljivi peščenjaki, v talni rahlo zaglinjeni skrilavci.

V jami sta stalno aktivni dve pripravi delovišč in en odkop.

Metana v jami skorajda ne poznajo, je pa premogov prah nevaren za eksplozijo. Pravijo, da je premog pri njih nagnjen k

samovnetju; evidentiran imajo po en ogrev na leto, ki se lahko razvije tudi v požar (predvsem za odkopom, kjer ostaja okrog 3 metre premoga v stropu). Eventualno nastali požar gasijo s tekočim dušikom skozi vrtine, ki jih do mesta požara izvirajo s površine.

Po opravljenem praktičnem izpitu iz nameščanja reševalnega aparata (enourni Drägerjev izolacijski aparat) smo se usedli v džip in se odpeljali v jamo. Proge, po katerih smo se vozili, imajo 25 kvadratnih metrov velik prečni presek in

Okolica premogovnika Hanna oziroma istoimenskega naselja v njej

niso podgrajene; le v stropu so ponekod nameščena 3,5 metra dolga sidra. Ob poti nisem videl nobenega materiala, kot so les, loki, podporje, ker takega materiala pri svojem delu ne potrebujejo. Videl pa sem rezervne motorje, transformatorje, zračilne cevi (iz steklenih vlaken), aluminijaste cevi za tehnološko vodo, kable ter druge rezervne dele za pravo in odkop.

V jami delajo 4 ali 5 dni na teden. Vendar izmehski čas je 10 ur, kar pomeni 45-urni delovni teden.

Delo poteka v treh izmenah.

Izdelava proge

Progo izdelujejo s strojem Continuous Miner, tip Sec 650 TPS, napetost 950 V. Izmenska proizvodnja na enem pripravskem delovišču je 800 ton.

Dnevni napredek priprave je okrog 25 metrov.

Na drugem, sosednjem delovišču poteka sidranje proge. Pri njem so zaposleni trije delavci. V strop vgradijo 4 sidra na dolžinski meter proge. V njej dodatno podgrajevanje ni potrebno.

Ko na delovišču, ki je pri napredku, izdelajo 7 metrov proge, se stroji na obeh pripravih deloviščih zamenjajo, tako da lahko sidranje poteka sproti. Večji odsek nezasidrane proge bi bil nevaren za porušitev krovline.

Sidra so dolga 3 metre.

Odkopno delovišče

Dolžina odkopa je 190 metrov, dolžina panela (stebrja) pa 2 500 metrov. En panel (steber) odkopljejo v 13 mesecih, kar pomeni, da je dnevni napredek odkopa 10 metrov. Sekcije – firme Klöckner-Becorit, težke po 22 ton – predstavljajo z odkopa na odkop z viličarjem in jih ne razstavljajo. Nosilnost sekcije je 500 ton. Večjih okvar pri podporju ne poznajo, izločijo pa ga po 7 – 10 letih, zaradi zastarelosti.

Za premontažo podporja potrebujejo 4 – 5 tednov.

Kombajn in transporter sta proizvoda firme Andersen.

Širina odkopnega transporterja je 1 000 milimetrov, globina reza dvobobenskega kombajna pa 800 milimetrov.

Višina podkopa je 4,5 metra, kar je bila zame novost. Kljub tako visokemu podkopu pa ostaja v stropu neodkopanega še 2 – 4 metre premoga in to je odkopna izguba.

Na odkopu je zaposlenih 9 ljudi (2 delavca pri kombajnu in zamikanju transporterja, 3 delavci pri zamikanju sekcij, 2 delavca na križiščih odkopa spredaj in zadaj, 1 ključavničar, 1 nadzornik).

Upravljanje sekcij je ročno, kombajn pa vodijo daljinsko. Moč kombajnovih motorjev je 2 x 225 KW, premer bobna pa 3,2 metra.

Eksplodija ob odstreljevanju na površinskem kopu premogovnika Hanna

Severni odvoz je rešen zelo enostavno. Odkopni transporter se na pogonskem križišču nadaljuje v pravokotno krivino, od tod naprej pa uporabljajo za odvoz premoga 1 500 milimetrov širok gumijast trak ("povratna" traka je fiksirana na presip verižnega transporterja), ki je pomikčen in ga krajšajo na vsakih 180 metrov napredka odkopa.

Odkop je bil vzorno lep; stena je bila nepovešana, na njem tudi ni bilo nobenega zruška.

Kot sem že povedal, zalaganja z lesom ne poznajo, ker jim ni potrebno. Dnevna proizvodnja na odkopu je okrog 11 000 ton.

Še nekaj drugih podatkov

- Plača rudarja je 17 dolarjev na uro

oziroma okrog 3 000 dolarjev na mesec.

- Plača direktorja rudnika je okrog 100 000 dolarjev na leto, dodatno pa prejema kot solastnik firme tudi stimulacijo, ki znaša 5 centov od prodane tone premoga — to pa znese še okrog 100 000 dolarjev na leto.
- Beneficirane zavarovalne dobe ne poznajo. Delajo do 65. leta starosti. Če se upokojijo prej, je pokojnina ustrezno manjša, pa tudi sicer so penzije nizke (okrog 55 % plače, ki jo je delavec prejemal v času zadnjih treh let zaposlitve). Višina pokojnine je odvisna tudi od tega, koliko let je bil delavec zaposlen pri isti firmi.
- Zdravstveno varstvo si plača vsak delavec sam, prav tako tudi malico, delovno obleko in vožnje na delo in z njega.

Sekcije podporja Klöckner-Becorit, ki ga uporabljajo na širokočelnem odkopu v premogovniku Hanna

- Tričlanska družina lahko preživi z okoli 1 300 dolarji na mesec.
- Od plače, ki jo prejme posameznik, je že odbitih okrog 24 % dajatev za državo, brez vsotelega zdravstvenega varstva, pokojninskega zavarovanja in davka na osebni dohodek.

(NE)KONKURENČNOST SLOVENSKE INDUSTRIJE

Po mnenju dr. Marka Kosa, dobitnika Kidričeve nagrade za leto 1991 za življenjsko delo, bodo slovenska podjetja morala opraviti težavne postopke zmanjševanja stroškov, odvečne delovne sile in uprave, da bodo dosegla moč, ki jo imajo multinacionalne podjetniške družbe.

Ko so na primer Američani zmanjšali kapacitete za proizvodnjo jekla za 15 %, so si kapacitete za proizvodnjo instrumentov povečali za 25 %, ker je proizvodnja na tem področju pač bila tržno perspektivna. Tako bomo tudi Jugoslovani morali načrtno usmerjati proizvodnjo in izvoz.

Svetovna poraba kaže, da bo zlasti veliko povpraševanje po proizvodih in storitvah za letalstvo pa po raznih instrumentih, specialnih kemikalijah, telekomunikacijskih aparatih in napravah, računalnikih in polprevodnikih, zdravilih in bioloških proizvodih. Naloga nas Jugoslovanov oziroma Slovencev je torej, da se proizvodno usposobimo za ta področja, da naš znanstveno-tehnološki razvoj organiziramo tako, kot ga organizirajo v visoko razvitih državah, to je v navezi gospodarstvo-raziskovalne institucije-bančne institucije.

Slovenija mora (tudi sama) ustvariti svoj novi sistem za pospeševanje razvoja znanosti in tehnologije in vanj vključiti Zavod za tehnologijo tako, da bo v zameno za JUS uvažal evropske industrijske norme. Za dvig slovenske industrije na visoko tehnološko raven pa moramo imeti tudi dovolj strokovnega kadra z visoko izobrazbo. Se pravi kategorije zaposlenih, ki danes zaradi stečajev v naši industriji doživlja prave travme in v strahu za eksistenco išče boljše in varnejše delo v majhnih proizvodnih ali storitvenih podjetjih.

Akcija 2 000 mladih raziskovalcev v Sloveniji bo prispevala industriji samo 7 % vseh raziskovalcev, ki jih zajema. Večina jih bo namreč ostala v raziskovalnih in pedagoških institucijah.

Nevzdržno je zlasti, da je v slovenski industriji med zaposlenimi tako malo inženirjev. Leta 1986, recimo, jih je bilo le 1,4 %, v Nemčiji in Franciji pa okrog 7,7 % in v ZDA kar okrog 11,5 %.

Oživiljanje slovenske industrije za večjo konkurenčnost je potemtakem prva naloga oblasti in edina rešitev za dvig sramotno nizke življenjske ravni zaposlenih v njej.

Pripravil M. Ž.

V SPOMIN

V ponedeljek, 13. maja, je na svojem domu v Srednjem Doliču tragično preminil **Ludvik POGLADIČ**, kvalificirani rudar, nazadnje zaposlen kot kopalničar v obratu RLV HTZ. Vest o njegovi žalostni smrti je osupnila vse, ki smo ga poznali, saj je bil še isti dan v službi in z ničemer ni dal vedeti, da je na meji skrajnega obupa.

Ludvik se je rodil 31. maja 1955 v Srednjem Doliču, v kmečki družini, in v rojstnem kraju obiskoval tudi osnovno šolo ter se po njej zaposlil v Tovarni meril Slovenj Gradec, kjer je delal dve leti.

Delavec RLV je postal leta 1975 in si potem ob delu v jami pridobil kvalifikacijo za rudarja kopača.

Trdo delo doma na kmetiji in v rudniku mu je načel zdravje in tako je zadnja leta bil kopalničar v obratu HTZ. Prizadevnega pri delu, kot je bil, so ga delavci zelo cenili in spoštovali in na to je bil ponosen. Prav tako pa tudi na delo svojih rok doma, najbolj vidno v obnovljeni rojstni hiši in postavljenem mogočnem gospodarskem poslopju ob njej.

Skrivnost njegovega žalostnega konca nikoli ne bo povsem pojasnjena.

Zapustil je družino in v njej tri hčerke.

Na pogrebni slovesnosti na pokopališču v Srednjem Doliču se je poleg častne straže rudarjev iz RLV, sodelavcev in prijateljev iz okoliških krajev in Velenja poslovila od njega množica Doličanov.

Ohranili ga bomo v lepem spominu.

Branko LEDINEK

ZAHVALA

Sindikatu RLV in našim sodelavcem se zahvaljujemo za darovano cvetje in izraze sožalja ob smrti našega očeta Rudolfa Ževarta.

Sinovi Rudi, Tone in Slavko

PRODAM, ugodno, za 2 000 dinarjev, v denarju ali bonih, kavč in dva fotelja.

INFORMACIJE: po telefonu (063) 779-292

MISLI

Pepel mrtvih je ustvaril domovino.

Lamartine

Ljudje odstavlajo vest in postavljajo domovino na njeno mesto.

Tagore

Kdor je povsod, ni nikjer.

Seneca

Ljubezen do miru premoreš, ko prenehaš govoriti o pravičnih vojnah.

S. Graff

Mir povzroča bogastvo, oholost prinaša vojno, vojna povzroči bedo, beda ponižnost, a ponižnost ponovno povzroči mir.

Kaiserberg

Učenci iz osnovnih šol v občini Velenje za naš praznik

IZ OSNOVNE ŠOLE VELJKA VLAHOVIČA

Ali je delovni dan rudarja res takšen?

Z lahkotnim korakom stopa proti kletki dvigala. Dopoldan si je gotovo nabral dovolj moči za popoldansko delo v rudniku. Hitro, vendar varno, se z dvigalom spušča v jamo. Ustnice se mu premikajo, črke se mu kar same tvorijo v besede, stavke, v pomenku, ki poplesava kot topel pomladni veter. Njegov tovariš je starejši, saj mu je okrogla brada že posivela. Na obrazu se mu vidijo že tudi prve gube. Toda krepak je še vedno kot mladeneč. Dvigalo se ustavi, tovariša se spogledata, in preden se razideta, si zaželite srečno.

Odsel je. Nič drugega se ni videlo za njim kot odsev svetilke, ki je spominjala na kresničko in mu kazala pot do cilja tega dne, črne stene lignita. Zagrizel se je v delo. Dela, kot da bi moral že danes izpolniti tedensko nalogo. Tako dela dve, tri ... šest, skoraj sedem ur. Le ura je še do konca. Pozna se mu že, kako težko in nevarno delo opravlja. Na čelu so se mu nabrale potne srage in mu začele drseti po umazanem, vendar gladkem obrazu. Lasišče pod čelado ima mokro, kot da bi ga namočil v vodo. Nasmejanost obraza mu zamira, vendar volja do dela mu ne dovoli, da bi se ustavil in odpočil. Noge se mu že šibijo, da bi skoraj padel na kolena. Toda ne odneha. Še vedno dela, le počasneje. Samo petnajst minut je še do konca, si misli. Še sam potem ne ve, kako, a zdržal je do konca. Njegov korak proti dvigalu je počasen.

Voda iz prhe in malica sta ga osvežili. Delo ga je res izčrpalo.

To je moja predstava delovnega dne rudarja v jami. Mogoče je v resnici njegov delavnik lažji ali pa težji. Meni se zdi tak. Prepričana pa sem, da je zdaj, v današnjih časih, vsak rudar, ki ima delo v svojem poklicu, zelo vesel, kar srečen, da lahko še sploh dela v jami. Sicer pa, ali bi bilo prav, da za rudarje ne bi bilo več dela?

Tjaša Hudarin, 7. b

Rudnik lignita Velenje

V Šaleški dolini je premog odkril neki kmet pri oranju njive. Potem so pohiteli, strokovnjaki in podjetniki, in ga začeli izkoriščati. Najbolj podjeten med njimi je bil Daniel Lapp. Še cesar ga je menda bogato poplačal za njegovo podjetnost. Za rojstno leto Rudnika lignita Velenje pa velja leto 1875.

Pred milijoni in milijoni let je naša Šaleška dolina bila samo plitvo jezero, v kate-

rem so rasla ogromna drevesa. Potem je morala neka ogromna naravna sila vse drevje podreti, zgrmadi pod zemljo in ga nepredušno zasuti, da je začelo ogleteti in je nastal premog, ki ga danes imenujemo lignit.

Leta 1885 je velenjski premogovnik kupil Daniel Lapp in se kot njegov lastnik s svojo družino preselil iz avstrijskega Gradca v grad Thurn pri Velenju.

Velenjski premog so skraja uporabljali bolj malo. Leta 1891 pa je Danielu Lappu uspelo, da so zgradili železnico od Celja do Velenja. Tako je premog iz Šaleške doline bilo mogoče odvažati po železnici tudi tovarnam daleč naokrog. Še posebno po letu 1899, ko je bila zgrajena železniška proga Velenje - Dravograd.

Leta 1914 je velenjski premogovnik postal last države. V njem zaposleni rudarji in njihove družine pa niso imeli nič kaj prida življenje. Tudi med drugo svetovno vojno ne, ko je pod okupatorjem bilo treba v njem delati večinoma pod prisilo. Šele po drugi svetovni vojni se je življenje za velenjskega rudarja zjasnilo. Danes je Rudnik lignita Velenje eden najmodernejših podzemnih premogovnikov v celi Evropi.

Tonček Lah, 3. c

Moj dedek je bil rudar

V rudniku lignita Velenje je začel delati že pri osemnajstih letih, ker doma niso imeli denarja za njegovo nadaljnje šolanje.

Doma je bil v Šentilju, zato je imel zelo dolgo pot v službo. Večkrat je šel peš ali pa se je peljal s kolesom. V službi je bil 8 ur. Spočetka je moral delovno obleko nositi od doma. Tudi malico si je moral sam priskrbeti. Kasneje se je vse spremenilo. Z dvigalom so se spuščali v jamo. V dvigalo je šlo 18 delavcev. Delo v rudniku je bilo zelo nevarno in naporno. Večkrat se je zgodilo, da je prišlo do samovžiga premoga, do vdora vode v jamo ali kakšne eksplozije vnetljivih jamskih plinov. Moj dedek pa je kljub temu spetno opravljal svoje delo. Bil je dober delavec. Potiskal je jamske vozčke, odkopal premog, kasneje pa je postal strelec. Za požarno varnost so v jami skrbeli z namescanjem posebnih zaves, sestavljenih iz desk in lepenke. Dedek mi je povedal tudi, da so rove prezračevali s posebnim ventilatorjem, ki ga je vrtel eden od rudarjev. Neki rudar, ki je opravljal to delo, pa je boja rad večkrat zaspal in so ga zato karali in zasmehovali.

Rudarji so morali upoštevati varnostna pravila že takrat. V jami tudi niso smeli kaditi in piti alkohola. Če kdo ni redno hodil na delo, pa je kmalu dobil "knjigo". Se pravi, da je izgubil službo.

Darja Hladin po pripovedi očeta:
"Tudi sedaj je delo v rudniku naporno,
ampak kljub temu je boljše, kot je bilo
nekoč."

Moj dedek se je enkrat huje poškodoval, a priznal mi je, da je bil tega kriv sam. Povedal mi je tudi, da je rudarski pozdrav srečno.

Rudarji so junaki dela. Njihova zaščitnica pa je sveta Barbara.

Dedek je že 14 let upokojen, kljub temu pa se rad spominja dni, ki jih je preživel v jami.

Helena Brežnik, 3. č

Rudnik nekoč in danes

Moj dedek Miha je bil rudar in se je potem, ko je bil upokojen, vedno zelo rad spominjal tistih dni, ko je delal v rudniku. Toda včasih mu je ob spominih na delo v rudniku pritekla po licu tudi kakšna solza. Ko sem ga nekoč povprašala, zakaj se mu milo stori, ko se spomni na poklic, ki ga je opravljal, mi je takole pojasnil vzrok:

"Veš, to so bili hudi časi. Premog smo kopali ročno in tudi odvažali smo ga ročno, v vozičkih, ki smo jim pravili hunti. Tam, kjer je bil premog pretrd, pa smo ga morali odstreljevati in večkrat se je zgodilo, da se je pri tem pojavila voda ali nevaren plin in smo morali bežati na varno. Zaradi vseh teh nevarnosti se rudarji ob odhodu v jamo in srečevanju v njej pozdravljajo s srečno. Imeli pa smo še druge težave. Delovno obleko smo si morali priskrbeti sami. Na pranje smo si jo nosili domov. Tudi malico smo si prinesli od doma. Kar vprašaj svojega ata, kako je sedaj v rudniku!" mi je rekel nazadnje.

In res sem ata vprašala. Povedal pa mi je tole:

"Tudi sedaj je delo v rudniku naporno, ampak kljub temu je boljše, kot je bilo

nekoč. Ko sem se zaposlil v rudniku, sem dobil delovno obleko, čevlje, rokavice, sploh vse, kar sem potreboval za varno delo. Tudi bloke za malico dobim vsak mesec in mi je ni treba nositi od doma.

Tudi odkopavanje premoga je zdaj čisto drugačno, ker je mehanizirano. Imamo velike odkopne stroje, ki lomijo premog na transporterje za odvoz z odkopa. Zato tudi ne potrebujemo vozičkov za odvažanje premoga. Sploh je povsod v jami poskrbljeno za varno delo. Toda zgotovi se, da v jami včasih le pride še sedaj do kakšne eksplozije vnetljivih plinov ali do poškodbe kakšnega rudarja. Kadar se kaj takega zgodi, smo vsi potrti.

Ko odhajam z dela, se sedaj po jami peljem z majhnim vlakom do izvoznega jaska. Pri njem stopim v dvigalo, ki me potem s hitrostjo 8 metrov v sekundi odpelje ven, na prosto, kjer se skopam v moderni kopalnici. Zato za naš rudnik v Velenju pravijo, da je eden od najmodernejših rudnikov v Evropi."

To sta mi povedala dedi in ata o rudniku nekoč in danes.

Darja Hladin, 3. č

IZ OSNOVNE ŠOLE ANTONA AŠKERCA

V temni jami rudar

Ni sonca ne lune,
le temna noč.
Tiha samota,
tišina.

Naenkrat zagledam lučko,
ki se počasi dvigne.

Umazane roke,
hrapave od težkega dela.

Umazan obraz,

oči rdeče, kakor

da bi hotel jokati.

Zakaj? Ne vem.

Od onemoglosti

pade na črno kamenje —

premog.

Zadušljiv je vonj,

zadušljiva je temna noč —

noč samote.

Zakrijem si obraz

in si mislim:

to nisem jaz.

Vem, bil je —

RUDAR!

Vesna ERNECL, 4. razred

Pod zemljo

Zopet dolgčas! Le kaj naj počnem? Strmim v očeta, ki se ravno tako dolgočasi in pije že tretjo skodelico kave, da od dolgočasia ne bi zaspal. "Oče, povej mi kaj o svojem poklicu!" mu rečem čez nekaj časa in ga pogledam s prosečimi očmi. Oče se mi nasmehe in hiti s pripovedovanjem, da ga spanec ne bi prehitel. "Premog kot kurivo je bil odkrit po naključju. Z večanjem potreb po njem pa ga je bilo treba začeti pridobivati tudi iz globin zemlje. V ta namen so izdelali jaskše in rove.

V začetkih podzemnega pridobivanja so dobivali premog s kopanjem rogov. Zaradi hitrega naraščanja potreb po njem pa je bilo treba spremeniti tudi način podzemnega pridobivanja. To so storili tako, da so uvedli širokočelno odkopno metodo.

Vse rove in čela so skrajja podpirali z lesenim podporjem in šele pozneje s kovinskim. Podzemna dela pa so še vedno v celoti opravljali ročno. Zato so potrebovali tudi veliko ljudi in je bila zato tudi nevarnost množičnih nesreč v premogovnikih velika. Za zmanjševanje števila zaposlenih in lajšanje njihovih fizičnih naporov pri delu je bila tako nujno potrebna uvedba strojev pri odkopavanju premoga. In vse te spremembe so terjale novo strokovno strukturo zaposlenih: rudarje, kopače, električarje, strojne mehanike...

Za oskrbovanje vseh strojnih naprav in požarno varnost je bila premogovnikom potrebna tudi tehnološka voda. V jamah pa imajo opravka tudi z jamsko vodo, ki ogroža varnost delovnih prostorov in ljudi v njih, saj lahko vse skupaj potone. Zato morajo to vodo izčrpavati na površino. Urejanje preskrbe s tehnološko vodo in odvodnjavanja pa je tudi moje delo," je nazadnje s ponosom v oči povedal oče.

Petra Pritrznik, 5. razred

Rudarji

V rovih se mora znajti vsak rudar

kot na morju mornar.

V rovih se začena nov svet, svet temé.

Rudarji — močnih rok, širokih pleč, rudarji,

ki držijo v rokah svoje orodje,

kot vitez svoj meč.

Elvira Dedić, 5. c

Moj oče je rudar

Moj oče je odrasčal v revni družini. Po končani osnovni šoli zato ni smel razmišljati o visokih solah, in v želji, da bi čimprej bil pri kruhu, se je odločil za poklic rudarja kopača.

Po končani triletni šoli se je zaposlil v Rudniku lignita Velenje. Dobil je delovno mesto vrtnalca, ki zahteva veliko psihično in fizično moč. Vendar kljub temu je tega delovnega mesta bil vesel, ker je vedel, da je dobro plačano.

Na delovnem mestu vrtnalca je oče delal 16 let. Zaradi hudih naporov pri tem delu mu je potem začela nagajati hrtenica in spoznal je, da tega dela ne bo mogel več opravljati. Po priporočilu zdravnika tako sedaj že pol leta dela na lažjem delovnem mestu.

Čeprav ni bil vesel, ko je moral zamenjati delovno mesto in zapustiti stare sodelavce, se je hitro privadil novemu delovnemu okolju. Iz službe se sedaj vrača domov manj utrujen, ker svoje sedanje delo opravlja sede.

Če bi mojega očeta vprašali, kaj bi bil po poklicu, če bi še enkrat imel možnost, da si ga izbira, bi gotovo odgovoril: "Bil bi rudar!"

Maja Božič, 5. a

Dobrosrčni Tine

Včasih so rudarji živeli zelo revno. V rudnikih so delale tudi cele družine. Za delo, ki so ga opravljali, so bili vsi le malo plačani. Nekega dne je fant Tine našel v jami čepico, ki jo je izgubil škrt. Tine je vprašal prababico, kje domuje škrt. Prababica mu je rekla, da škrt stanuje v skalni duplini na koncu najtemnejšega rova rudnika. Naslednji dan se je Tine odpravil v ta rov. Poiskal je duplino, škrtov dom.

Škrat je sedel pred duplino in bral škratovske novice. Tine mu je vrnil čepico. Škrat se mu je zahvalil. Rekel mu je, naj gre z njim v duplino, in ga pomanjšal.

Po poti mu je rekel, da mu bo mama ponujala razno zlato in srebro, on pa naj izbere le pas, ki visi na steni.

Tine je tako tudi storil. Ko je prišel iz rudnika, je postajal pas večji in večji. Spremenil se je v rudnik zlata.

Ker je bil Tine dober po srcu, je zlato razdelil med rudarje.

Zdaj rudarji živijo veselo življenje.

Katja Ošlak, 3. b

Rudar

Pod črno zemljo
kot krt,
dan na dan
koplje rudar
črno zlato.

Poten in črn
je njegov obraz,
žuljave ima roke,
utrujen glas.

A kot očka
zna biti ljubeč,
priden in skrben,
zato mi je všeč.

Helena Kamenik, 3. b

Rudar

Rudarstvo je v naši dolini zelo razvito. Veliko je očetov, ki kruh za svojo družino služijo globoko pod zemljo. Tja odhajajo vsak dan in kopljejo črno zlato. Biti rudar, je zelo nevaren poklic, saj rudarji nikoli ne vedo, ali se bodo vrnili po delu na površino med svoje domače. Globoko v podzemnih rovih kopljejo premog, ki je mnogim zelo v korist. Saj premog, ki ga izkopljejo, porabijo večinoma termoelektrarne v Šoštanju za proizvodnjo električnega toka. Električno pa vsi pridno porabljamo. Mnogi jo uporabljajo tudi za ogrevanje stanovanj.

Tudi moj oče je rudar. Tudi on obleče rudarsko obleko in si nađene čelado ter se spusti globoko pod zemljo, daleč od sončne svetlobe in od svojih domačih. Vsak dan nas skrbi zanj, ker vemo, kako je nevaren rudarski poklic. Moj oče me vedno, preden gre na delo v temne podzemeljske rove, poljubi, jaz pa mu rečem SREČNO! Zato, ker vem, koliko sreče potrebuje, da se lahko vrne vsak dan med nas. Vedno, ko se vrne z dela, mu skočim naproti, on pa mi kot velikemu možu ponudi žuljavo, a krepko roko.

Iztok Albreht, 3. b

Rudar

Moj očka je po poklicu rudar. Zgodaj zjutraj se odpravi na delo. Do rudnika se pelje z avtobusom, včasih tudi z osebnim avtomobilom. Od avtobusa gre mimo vratarja v belo garderobo, da sleče svoja oblačila, in potem v črno garderobo, da si obleče delovna oblačila. Iz črne garderobe gre v "lamparno" po naglavno svetilko in samoreševalni aparat. Nato gre po malico in zatem v zbirališče.

Med odhodom k jamskemu dvigalu morajo vsi rudarji oddati kontrolno znamko. Šele potem se z njim smejo odpeljati v jamo.

Moj očka dela v obratu Zračanju. Zaposleni v

njem preprečujejo nastanek ognjev in požarov v jami z izdelovanjem izolacijskih plaščev. Če zagori, tudi gasijo.

PONOSNA SEM NA OČKA RUDARJA!

Bojana Zupanc, 3. b

Kot rudar sem rešil sebe in še mnogo drugih rudarjev

Sanjalo se mi je, da sem rudar. Spočit, poln energije in v pričakovanju, kako bo v jami, sem točno ob 5.00 čakal pred jamskim dvigalom. Drugi rudarji so šele prihajali na delo. Vsi so me čudno gledali in se norčevali iz mene, majhnega rudarja. Niso me hoteli imeti za svojega. Nagovarjali so me, naj premislim, ali se bom spustil v jamo. Vendar sem vztrajal pri svoji odločitvi. Na koncu sem zmagal in se kot drugi odpeljal v podzemlje. V njem sem se postavil na čelo skupine in si potem pri delu ves čas prizadeval, da upravičim svojo odločitev. Drugi so me gledali kot čudež.

Delo je bilo naporno. Hitel sem delovnim uspehom naproti. Nenadoma sem opazil celo vrsto velikih podgan, kako bežijo. Pozorno sem jih opazoval. In kar hitro sem se spomnil na merilec plina, ga uporabil in ugotovil, da se je povečala njegova količina. Rudarje sem takoj opozoril na nevarnost. Zavarovali smo se z maskami in se takoj začeli umikati. Srečno smo prišli na varno.

Ne morem opisati svoje sreče, da sem rešil sebe in še toliko drugih rudarjev. Vsi rešeni so mi čestitali, me objemali in me hvalili. Postal sem heroj, zgled dobrega rudarja in tovariša.

Aleksandar Dimić, 3. b

Rudar

Črno zlato koplješ, rudar,
globoko pod zemljo, v temi
tvoj je vsakdan.

Stan tvoj težak je, rudar,
z lopato in krampom v temi
si služiš denar.

Žuljave tvoje roke so, rudar,
krepak in odločen tvoj je korak,
a v srcu tvojem topla pomlad.

Srečko Hudovernik, 3. b

Kraljestvo škratov

V starem rudniku je bilo kraljestvo škratov. Rudarji so naglo kopali, zato so se hitro približevali njihovem kraljestvu. Škrati so jim vedno pomagali iskati rudo. Vendar zdaj so bili hudo v skrbeh, kaj bo z njihovim kraljestvom, kajti rudarji so jim ga skoraj že porušili. A nekega dne so se potem ojunčili in rekli rudarjem, naj jih pustijo pri miru. Rudarji pa so se samo smejali, kopali naprej in kmalu porušili njihovo kraljestvo. Škratje so bili tedaj v strahu, kaj bo z njimi. Nazadnje so se odločili, da rudarjem ne bodo več pomagali iskati rudo. In res. Kmalu so rudarji morali zapustiti rudnik, ker niso več našli rude. Škratje pa so si iz opuščenega rudnika naredili novo kraljestvo.

Ajda Valc, 3. b

IZ OSNOVNE ŠOLE KARLA DESTOVNIKA KAJUHA

Usoda

Živijo! Prav gotovo me ne poznate. Za vas sem samo navaden kos črnega premoga, ki ga boste dali v peč, "pa adijo"! Pa vendar bi vam rad povedal svojo zgodbo. Rodil sem se pred davnimi časi kot otrok smreke in hrasta. Moj dom je bila prelepa Šaleška dolina. Mladost sem preživel srečen in vesel. Med odrasčanjem pa sem opazil, da se oče, plečat 60 000-letnik, spreminja v prah. Vendar me njegovo zoglenevanje ni preveč potrl. Minevala so tisočletja. Oženil se nisem, ker ne maram družinskega življenja. Robantil sem in preklinjal, pa ni nič pomagalo. Bolje, da vam ne opišem tistih strašanskih ur, ko so me odtrgali od mojega zaledja in me dali v nekakšen voziček. Groza se me je spominjati tiste vožnje. Neki stari premog, pripravljen na smrt, mi je dejal: "Ti ljudje si domišljajo, da so vsemogočni, pa vendar se bodo nekoč uničili." Te besede so me potolažile. In sedaj čakam na smrt. Ubijte me brez bolečin! Kaj še čakate?

Lilijana Urlep, 6. a

Srečno!

Ura je lahko štiri ali tri,
ko na delo odpravijo se vsi,
vsi možje, ki imajo v sebi veliko moči.

To so možje, ki jih spremlja pozdrav SREČNO.

in tudi jaz jim želim,
da bi ta pozdrav ostal večno.

Spuščajo se v temno, kruto in grozljivo jamo,
ne mogoče v svetlo, udobno in belo pisarno.

Njihove svetilke kot kresničke svetijo,
kot krti spretno premog kopljejo.
Eden s krampom, drugi z lopato,
tretji pa vrta v skalo robato.

Prej na vsakem koraku z nevarnostjo obdan,
lahko potem, po napornem delu,
pokuka iz teme v svetel dan.

To je rudar — to so rudarji,
ki so lahko upravičeno ošabni,
saj vsak dan delajo v jami nevarni.

Katarina-Ročnik, 6. a

Rjavi in črni premog

Rjavi premog se zbudi in se pretegne na vse strani. Poleg njega je njegov sosed črni premog, ki ga ogovori: "Si se naspal po dolgem času, saj si spal cela dva milijona let ali tri? A saj je vseeno, važno je, da si se naspal. Vendar glavno si pa le zamudil... Pred nekaj trenutki so bili tukaj tisti silaki, ki nosijo krampe in lopate, s katerimi nalagajo najine kolege. Malo prej so naložili najine sosed iz zgornjega nadstropja na trak in jih z njim odpeljali na beli dan. Tisti najin mali sosed zgoraj je padel s traku in se skotalil nazaj v temo, ves v joku, da sem ga komaj potolažil. 'Saj se bodo velikani vrnili pote,' sem mu rekel, 'in potem boš lahko zgoraj na svetlem spet videl mamico in očka!'" Rjavi premog ob teh besedah črnega zavzdihne: "Ko bi se lahko že tudi jaz odpeljal

Lilijana Urlep

Katarina Ročnik

Renata Grabner

s trakom, da bi se naučil svežega zraka, ne pa da kar naprej čemim v dimu in smradu v tej temi! Po traku bi poskakoval, in vsi bi me občudovali. Še sreča, da so tukaj rudarji, ki me bodo enkrat gotovo rešili iz tega zapora. Kajti nazadnje sem videl svetlobo pred petimi milijoni let, ko sem bil še na zemlji košata smreka in se v lepoti, ki ji nihče ni bil kos, bahal s svojimi mogočnimi vejami. Zunaj pa bom kmalu spet zažarel ves lep in žareč in potem iz pepela po žicah zazvenel med drevesa in nad polja v daljave."

Renata Grabner, 6. a

IZ OSNOVNE ŠOLE ŠTIRINAJSTE DIVIZIJE

Rudar

Moj oče je prišel v mesto Velenje iz Bosne. V Velenju se je zaposlil v rudniku. V jami dela že dvajset let, v Velenju pa je že 23 let. V rudniku ima zraven sebe še osem ljudi, ki jim odreja delo, kjer je potrebno. Ko pride iz službe, se naje in gre spat. Zaradi tega, ker iz jame vozijo premog, je nastalo Plevelovo jezero. Še sedaj se širi in je vedno večje. To je umetno jezero, nastalo je zaradi odkopa premoga. Tudi vas Škale se je ugreznila zaradi tega in ljudi, ki so v njej živeli, so izselili. Moj oče se pri delu v jami zelo umaže. Ko pride iz jame, pa se okopa in je čist. V rudniku je delo zelo naporno. Jaz bi se zanj zelo težko odločil.

Zarif Jusić, 6. razred

Rudar

Moj oče je rudar. Delo v rudniku je zelo težko. Moj oče je bolan na hrbtenici. Dela pri jamskem transportu. Prej je kopal premog. Mi smo se učili o rudniku. V rudnik se spuščajo z dvigalom. V rudniku so stranski rovi. V rudniku je moj brat na praksi. Dela zelo različne stvari. Dela v starem delu rudnika. Ko pride domov, je zelo izmučen.

Nataša Broder, 6. razred

O rudniku

Moj oče dela v jami. Ponavadi dela tudi pri vratih; popravlja stara vrata. Najraje dela v jami. Zato, ker v njej vozi vagončke in dela pri elektriki. Včasih dela tudi pri kompresorju. Je zelo priden pri delu. Vsi pravijo, da je zelo priden. Če bi prišlo do velike krize in bi zaradi nje rudarje odpustili, mislim, da pridne le ne bi in zato tudi mojega očeta ne. V rudniku je zelo zelo naporno delo. Moj oče dela zjutraj, popoldan in ponoči. Ko pride iz jame, je zelo utrujen in umazan, zato se mora skopati v rudniški kopalnici. Rudnik lignita Velenje je zelo spremenjen. Včasih je bil zelo majhen, zdaj pa je moderen in velik rudnik.

Sebastijan Zabukovnik, 6. razred

Moj oče je bil rudar

Moj oče je bil rudar. Delal je na čelu v rudniku lignita Velenje. Kopal je premog, da so se ljudje lahko gredli. V jami mu je potem padel velik kos premoga na hrbet in od tedaj je invalid. Bil je zelo dolgo v različnih bolnišnicah. Ima okvaro na vretencih hrbtenice in hodi tudi

v različna zdravilišča, da bi si olajšal bolečine. Zdaj je doma, ker je tako hud invalid, da ne more nič delati.

Želim si, da rudnik ne bi zaprl svoja vrata in odpustil zelo veliko število ljudi. Želim si, da bi velenjski premog gredl še moje otroke.

Karli Kodrin, 6. razred

Rudar

Moj oče dela v rudniku lignita Velenje. V njem kopije premog, ki se imenuje lignit. V rudniku imajo velike stroje. Delo v jami je zelo težko. Moj oče se je pri njem velikokrat tudi poškodoval. Delal je zjutraj, popoldne in tudi ponoči. V jami je zelo temno. V njej imajo sedežnice in druge naprave za prevoz rudarjev. Premog iz velenjskega rudnika gre večinoma v termoelektrarne Šoštanj.

Kdor se odloči za rudarja, nima lahkega dela. Jaz ne bom nikoli rudar. Če bi bil, mislim, da bi se mi zmeraj lahko kaj hudega zgodilo.

Aleš Sebanc, 6. razred

Moj dedek je bil rudar

Mama mi je povedala, kako je hodil njen oče v rudnik. Dolgo časa so rudarji hodili peš v službo. Moj dedek si je potem kupil kolo. Mama se spominja, kako zgodaj zjutraj je vstajal. Na delo je s sabo nosil malico. V torbici z malico je imel tudi steklenico navadne črne grenke kave. Vožnja s kolesom ga ni utrudila. V rudniku so trdo delali. Premog so kopali s krampi in ga nakladali z lopatami, brez strojev. Dedek se je tudi domov vračal s kolesom. Doma ga je čakalo delo na kmetiji. Danes se rudarji vozijo v službo z avtobusi. V rudniku delajo veliko s stroji. V njem dobijo tudi malico in pijačo za okrepčilo in želo. Po končanem delu se vsi stuširajo. Sosedov Janko je rudar. Pravi, da je v rudniku delo težko. Tretjega julija imajo slovenski rudarji praznik. Premog, ki ga vsak dan potrebujemo, skopljejo pridne roke rudarjev.

Tanja Končenik, 4. razred

Biti rudar

Moj stric je invalid. Dela v neki tovarni, kjer izdelujejo kovčke. Prej je delal v rudniku, a ga je doletela nesreča in od takrat hodi z berglami. Pa ga rudnik ni kar tako odpisal, čeprav mu zdaj ne more pomagati. Našli so mu lažje delo in s tem delom je zelo zadovoljen.

Pravi: "Le malokdo zares ve, kako pogosto rudar tvega življenje in še sam ne ve, kdaj ga lahko doleti nesreča."

Z veseljem pa se spominja rudarskih praznikov, ko morajo mladi rudarji skočiti čez kožo. Spominja se tudi tovarištva med rudarji.

Upam, da se našim rudarjem ne bo zgodilo kaj hudega.

Mirjana Kovačević, 5. razred

Rudarji – naš ponos

Tudi moj dedek je bil rudar, sedaj pa je v pokoj. Zelo je ponosen, da je bil rudar vse od mladih let do upokojitve. Še sedaj ima prijatelje rudarje. Vem, kako težko si služijo kruh. Zato rudarji: Srečno!

Gregor Lesjak, 5. razred

Rudarji

V Velenju imamo rudnik lignita. V njem je zaposlenih dosti delavcev. So iz cele Jugoslavije. Mesto Velenje se je večalo, tako kot se je povečeval rudnik. Včasih je bilo delo v rudniku ročno. Danes pa je vse mehanizirano. Vendar je delo v rudniku še vedno težko. Delavci v njem so v stalni nevarnosti, ker so globoko pod zemljo.

Jožica Stropnik, 5. razred

IZ OSNOVNE ŠOLE BRATOV LETONJE

Kje so zeleni gozdovi, kje so čiste reke?

Tišina... Od daleč slišim zamolklo sopihanje lokomotive. Vlak odpelje skozi vas in se izgubi v daljavo. Spokojna tišina spet napolni sobo. Skozi redke oblake prodrejo sončni žarki in se razlijejo po pokrajini. Tako zapolnijo popoldan, ki se leno preteguje nad carstvom matere Zemlje.

Zemlja! Vsi travniki, gozdovi, vse reke, morja, oblaki, ki veslajo po nebu, vse zvezde, gore, griči in doline so v njeni lasti. In kaj počne človeštvo z njo že pet milijonov let? Kot da je Zemlja naš sovražnik, jo uničujemo in onesnažujemo ter sami sebe potiskamo v prepad, ki nima dna.

Pravijo, da za dežjem posije sonce. A sončni žarki ne bodo našli sami poti izza črnih oblakov. Mi jih bomo morali razgnati. Z omejitvami razvad, čistilnimi napravami...

Premog. Nekateri menijo, da nas to kurilno sredstvo pokopava, drugi vidijo v njem pomemben vir energije.

Vsaka stvar ima dobre in slabe strani. Tako je tudi s tem črnim zlatom, ki ga izkopavajo v neposredni bližini mojega kraja. Žal so blizu njega tudi termoelektrarne, ki brez usmiljenja rušijo gradove, zgrajene v oblakih, o večno zeleni Saleški dolini.

Umirajoči gozdovi, zastrupljeno ozračje, mrtve reke – vse to teče skozi čas kot pesek v pešeni uri. In ko bo zmanjkalo tega peska, bomo morali enolončnico, ali karkoli že kuhamo, pojesti, pa četudi, vročo.

Zbudimo se, zakaj Zemlja, na kateri živimo, ni naša last, mi smo si jo le izposodili od svojih vnukov!

Mojca Ažman, 7. a

Moj pradedek je bil rudar

Pisalo se je leto 1917. Ivan Rek, moj pradedek, je bil takrat star sedemnajst let. Življenjska stiska je bila velika. Pradedku je oče padel v vojni. Vseposvod je iskal delo, da bi preživel sebe in mater.

Majhnega, šibkega fanta nikjer niso hoteli sprejeti v službo. Dela je bilo malo. Njegovo zadnje upanje je bil rudnik. Plaho je potrkal na vrata rudniške uprave. Ni imel veliko upanja. Ker pa je bil to čas, ko je bila večina moških, sposobnih za delo, v vojski, je bil sprejet.

Njegov delovni dan je bil zelo dolg. Moral je vstati že pred četrto uro zjutraj, da je peš, z Malega vrha čez Lokovico, prišel pravočasno na delo, ki se je začelo ob šestih zjutraj.

Preden je šel v jamo, je dobil hlebec kruha za malico. S karbidovko in ročnim orodjem se je s tovariši rudarji odpravil v globoko, črno, zaprašeno jamo. V hunte je nalagal premog in ga vozil do dvigala. Delo je bilo za mladega fanta, kakršen je takrat še bil pradedek, zelo naporno.

Ob koncu delovnega dne bi najraje ostal pred vhodom v rudnik in se odpočil, toda pred njim je bila dolga pot do doma. Včasih sploh ni vedel, kako je prišel domov, saj je kar stoji spal. Ničlikokrat se je s tesnobo v srcu spominjal prvih dni v jami. Že prej je veliko slišal o napornem delu rudarjev, a vsega o njem le ni verjel, dokler ni preizkusil na lastni koži. Tovarši so ga spodbujali, da je premagal samega sebe in se razvil v krepkega, dobrovoljnega moškega, ponosnega rudarja.

Boris Krevzel, 7. b

Moje življenje

Dober dan!

Naj se predstavim: Sem droben, skoraj neviden, a zelo močan in nevaren.

Nekoč sem bil gruda premoga. Počival sem globoko pod Velenjem. Večkrat so me zbudili močni tresljaji, a se nisem zmenil zanje. Tudi bal se nisem. Nekega dne pa je prišla velika črna pošast, me odtrgala od stene in znašel sem se na poti po tekočem traku proti deponiji. Na poti do deponije so me razdrobili, očistili, z nje pa odpeljali v šoštanjko elektrarno. Pa del sem v žrelo žareče peči.

Auuu!

Zdaj tavam po svetu v žveplovm dioksidu, kislem dežju in drugi packariji. Kakšna sramota!

Kolikor dreves vidim, vse jih ugriznem. Samo zato, ker me v šoštanjkih termoelektrarnah niso ujeli v filtre, da bi s svojimi bratci in sestricami v miru počival na odlagališču odpadkov. Fui!

Franci Kopač, 7. b

IZ OSNOVNE ŠOLE BRATOV MRAVLJAKOV

Jama je vse večja tudi v mojem srcu

Zlata civilizacija Atlantide je še zmeraj velika uganka. Vemo le, da so njeni ostanki še vedno skrivnost morskih globin.

Kje je zdaj Družmirje? Potopljeno, izbrisano z Zemlje. Ko bodo prišle nove generacije, kdo bo vedel, da je tam, kjer je sedaj jezero, nekoč bila vas?

Rudnik je zelo pomemben za Velenje in celo Slovenijo. Veliko ljudi si v njem služi vsakdanji kruh. Pridobivanje premoga je tesno povezano s termoelektrarnami. Pozimi termoelektrarne Šoštanj preskrbujejo z elektriko več kot polovico Slovenije. To je dobra stran rudnika. Veliko več pa je slabih.

Da vas prej vprašam, si lahko predstavljate, da je Saleška dolina preluknjana kot švicarski sir? Ne! Ko eno jamo izčrpajo in ni v njej več premoga, jo opustijo. Kaj nastane potem? Zemlja se počasi usaja, podtalnice privrejo na površje in tako nastane najprej luža in nato z zbiranjem padavinske vode jezero, ki uniči vse, kar je človek ustvaril. Se še spominjate stare restavracije Jezero? Kaj pa igrišča za mini golf pri stadionu? Upam, da še ni vse "potonilo" v pozabo. Najprej se je ugreznil del Skal, nato Leženj in sedaj je pod vodo dokončno celo Družmirje.

Tukaj nekdanj je njiva b'la,
pšenice zlati klas,
in vrt bil lep, dišečih rož,
nas vabil je na vas.

Družmirje je obsegalo okoli sto kmetij. Ena izmed njih je bila last mojega deda. Na njej sem tudi preživela prva leta svojega otroštva. Ko sem se pozneje s starši preselila, sem še zmeraj rada prihajala vsake počitnice za daljši čas v ljubljeni rojstni kraj. Naša hiša je stala na robu vasi, in spominjam se, da me nikoli niso pustili same k vodi, kaj šele, da bi se sama sprehajala po robu ugreznin za vasjo. Takrat se je namreč že ugreznil velik del vasi. Meni tega takrat ni bilo mar, saj sem iz najmlajše generacije, sedaj pa se mi trga srce zaradi spominov na prelepe trenutke, ki jih ni več.

Večkrat se sama sebi nasmejim, ko se spominim, kako sem vsako jutro proti koncu poletja odhitela pogledat pod drevo pred hišo, ali je mogoče padlo z njega kakšno jabolko čez noč v travo. Teh jabolk ne bom nikoli pozabila. Bila so najslajša, kar sem jih kdaj okusila. Spominjam se tudi, kako sem hodila gledat piščančke, koliko so že zrastle, in spraševala teto, ali sem tudi jaz piščanček. Ona pa mi je

prikimavala, češ da sem tako sladek piščanček, da bi me najraje pojedla. Jaz pa sem se hihitala in štela, koliko jajčk so znesle kure. Hudo pa sem se bala hudega petelina in globokega štepiha pred hišo. Če sem ugledala tistega ponosnega petelina, sem jo jadrno pobrala čimdlje od njega. Pred štepihom pa sem včasih posedala in nabirala pogum, potem pa sem na hitro pogledala v črno globino in se še hitreje umaknila stran. Zvečer sva z dedom pila čaj s "šnopsom" — šnopsov čaj je bil dedkova specialiteta, zame pa je pitje tega čaja z dedkom bil nekakšen obred pred spanjem.

V Družmirju je živel še moj ljubljani striček Grega, ki sem mu tako rada nagajala. Takrat je hodil še v šolo, in spominjam se, kako sem mu nekoč razrezala ček za štipendijo in je bil zaradi tega tako hud, da ni mogoče povedati. Rada sem v kraju svojega zgodnjega otroštva imela tudi orehe, ki sem jih ukradla teti s podstrešja. To pa je bila zelo težka "operacija". Naučiti sem se namreč morala, kako priti po stopnicah, ne da bi zaškrpale, in kako odpreti težka stara vrata.

Spomini se mi vrtijo pred očmi, in že vidim zadnje dejanje: veselje se kar naenkrat spreminja v žalost. Vidim deda, kako si naskrivaj briše solze, in čutim z njim. Vedeli smo, da bomo morali enkrat oditi iz ljubljene kraja. Odšli smo zadnji in jaz sem odhajala poslej na počitnice k dedu v Mislinjo, tako dolgo, dokler ni umrl. Sedaj so ostali le še grenkolepi spomini.

Še za slovo povem vam to,
da solzne so oči,
ko mladih let spominjam se,
sedaj več ničesar ni.

(Ti in poprejšnji verzi so iz pesmi Polone Šumnik Vas Družmirje.)

Urška RANT, 8. d

Josip Bačić-Savski

V VOJSKI

V vojski urijo fante
za življenje brez žensk.
Da! Vojska je levi svet —
za desno nogo.
V vojski mnogo, premnogo
dajejo fantom poduka iz streljanja —
v svobodo, v imenu ljubezni do nje.
Vojsko so si izmislili davno,
že pred našim štetjem,
da bi se v bran postavljala interesom
za sladko civilno življenje,
čeprav na meji norosti.
Vojska razglaša svoje poslanstvo
za red in mir,
zavaruje pa le oblastnikov špalir.
Vojska je dobra vzgoja za viteški rod.
V njej se najbolj vidi,
da hlapec ni gospod.
Če bi v vojski bile
samo dekleta in žene,
kobile bi bile nepodkovane,
žrebci nori od pene...
Vojaki postanejo nemalo zvišeni,
ne zmoti jih žensko oko.
Ženska vojaku postane stvarnost,
resnica, šele ko drili.
je vojaški za njim.
Tako se poravnava vsa stvar:
prava ljubezen postane svoboda, ideal,
in vsak vojak je v njej lahko general!
Za svojo izbranko sposoben, zanesljiv,
saj zato je bojda tudi v vojski bil!

ODŠLI SO V POKOJ

Rudolf GROBELNIK, upokojen 31. marca

Rojen je bil 9. aprila 1945 v Bevčah pri Velenju. Poročen z Jožico, rojeno Poklač. Od 9. septembra 1965 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitevjo zaradi služenja vojaščine pa že od leta

1963.

Leta 1965 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1969 je bil premeščen k jamski mehanizaciji v Jami zahod in delal pri jamski mehanizaciji do upokojitve.

Leta 1969 je opravil tečaj za obločno varjenje in rezanje, leta 1971 izpit za polkvalificiranega varilca in leta 1973 še izpit za kvalificiranega ključavničarja.

Dejaven je bil tudi v samoupravnih organih in pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Stanislav AVBERŠEK, upokojen 31. marca

Rojen je bil 5. julija 1945 na Lopatniku pri Velenju. Poročen z Marijo, rojeno Ježovnik. Od 6. septembra 1966 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitevjo zaradi služenja vojaščine pa že od leta

1963.

Leta 1966 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v Jami vzhod, delal potem od leta 1973 do leta 1983 pri povzemih v jami in nazadnje pri popisu jamskega jeklenega podporja.

Sodeloval je tudi pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Franc ŠTOR, upokojen 9. aprila

Rojen je bil 16. oktobra 1942 v Celju. Poročen z Alojzijo, rojeno Naglič. Od 3. septembra 1964 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran vodovodni inštalater v ESO, tedaj še

obratu RLV. Leta 1965 je bil premeščen k jamski mehanizaciji v Jami vzhod, februarja 1969 nazaj v ESO in marca 1969 spet k jamski mehanizaciji in delal pri njej do upokojitve.

Leta 1973 je opravil izpit za kvalificiranega ključavničarja.

Dejaven je bil tudi pri sindikatu.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Alojz GOŠNJAK, upokojen 15. aprila

Rojen je bil 8. maja 1942 v Brezju pri Slovenski Bistrici. Poročen z Matildo, rojeno Potočnik. Od 26. junija 1964 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitevjo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1961.

Leta 1964 se je zaposlil kot kvalificirani elektrikar pri jamski mehanizaciji v Jami zahod in delal pri jamski mehanizaciji do upokojitve.

Leta 1965 je opravil dopolnilni tečaj za kvalificiranega elektrika v metanskih jamah.

Aktiven je bil tudi v organih upravljanja in pri sindikatu ter pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV in še drugih priznanj.

Alojz KORES, upokojen 15. aprila

Rojen je bil 17. septembra 1943 v Logu pri Rogatcu. Poročen s Sabino, rojeno Nežmah. Od 2. oktobra 1968 je neprekinjeno delal v RLV, prvič pa že v letih 1966 — 1967.

Leta 1968 se je zaposlil kot nekvalificiran kopač v Jami zahod. Leta 1977 je bil premeščen v Jamski transport in delal v njem do upokojitve.

Leta 1975 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1976 še za kvalificiranega delavca v jamskem transportu.

Sodeloval je tudi pri udarniških delovnih akcijah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Anton GRM, upokojen 15. aprila

Rojen je bil 29. septembra 1943 v Breznu pri Vitanju. Poročen z Zinko, rojeno Šopperger. Od 25. marca 1971 je neprekinjeno delal v RLV, z dvema prekinitvama pa že od leta 1965.

Leta 1971 se je zaposlil kot nekvalificiran delavec v Klasirnici. Leta 1973 je bil premeščen v Jami vzhod in leta 1975 v Priprave, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1976 je opravil izpit za kvalificiranega kopača.

Sodeloval je tudi pri udarniških delovnih akcijah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV in priznanja Rdečega križa Slovenije za krvodajalstvo.

Anton KRANČAN, upokojen 15. aprila

Rojen je bil 27. julija 1945 v Hudinji pri Vitanju. Poročen s Slavico, rojeno Blažič. Od 17. marca 1965 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitevjo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1962.

Leta 1965 se je zaposlil kot nekvalificiran kopač v Jami vzhod. Leta 1972 je bil premeščen na mehanizirano čelo OMKT, leta 1973 v Jami zahod, leta 1974 v Jami vzhod, leta 1975 v Jami Škale in leta 1977 v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1966 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1970 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Džemal MEHIĆ, upokojen 15. aprila

Rojen je bil 15. junija 1943 v Duboščici pri Lukavcu v BiH. Poročen z Džemilo, rojeno Husejnović. Od 3. aprila 1981 je neprekinjeno delal v RLV, z dvema prekinitvama pa že od leta 1973.

Leta 1973 se je zaposlil kot polkvalificirani kopač v Jami zahod. Leta 1974 je bil premeščen k pripravam v jami, leta 1975 v Steber 8 in leta 1979 v Jami Škale, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1974 je opravil izpit za kvalificiranega kopača.

Sodeloval je tudi pri udarniških delovnih akcijah.

Bogdan PEČEČNIK, **upokojen 15. aprila**

Rojen je bil 24. februarja 1941 v Šaleku pri Velenju. Poročen z Ivanka, rojeno Plešnik. Od 7. decembra 1983 je neprekinjeno delal v RLV, sicer pa že vrsto let prej. Leta 1983 se je zaposlil kot skupinovodja pri strojnih vzdrževalnih delih v jamskem delu Klasirnice in delal v Klasirnici do upokojitve; večinoma kot vodstveni strokovni delavec.

Edvard KONOVIŠEK, **upokojen 15. aprila**

Rojen je bil 6. februarja 1944 v Soštanju. Poročen z Romano, rojeno Gostinčar. Od 1. aprila 1965 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec – drugače pa po poklicu kvalificirani mizar – v rudniškem zunanjem obratu. Leta 1965 je bil premeščen v Jamo zahod in leta 1986 v Jamo Škale, kjer je delal do upokojitve. Leta 1974 je opravil izpit za kvalificiranega kopača in leta 1978 še za jamskega nadzornika rudarske stroke.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Erih HOFINGER, **upokojen 15. aprila**

Rojen je bil 28. novembra 1942 v Žalcu. Poročen z Martino, rojeno Dobelšek. Od 28. februarja 1968 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitevjo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1961.

Leta 1968 se je zaposlil kot kvalificirani električar pri jamski mehanizaciji v Jami vzhod in delal pri jamski mehanizaciji skoraj do upokojitve; vrsto let kot tehnolog in vodstveni strokovni delavec.

Aktiven je bil tudi v političnih organizacijah in organih upravljanja.

Leta 1964 je opravil dopolnilni izpit za kvalificiranega električarja v metanskih jamah, leta 1971 izpit iz protiekspluzijske zaščite električnih naprav za kvalificirane in visoko kvalificirane delavce v rudarstvu, leta 1972 izpit za elektrotehniko za jaki tok in leta 1975 še strokovni izpit za nadzorno-tehničnega delavca v rudarstvu.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV in še drugih priznanj.

Franc BRODEJ, **upokojen 15. aprila**

Rojen je bil 22. januarja 1945 v Paki pri Vitanju. Poročen s Slavico, rojeno Jelovšek. Od 21. septembra 1965 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitevjo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1963.

Leta 1965 se je zaposlil kot nekvalificiran kopač – sicer pa po poklicu kvalificirani tapetnik – v Jami zahod. Aprila 1974 je bil premeščen v Steber 8, julija 1974 v Jamo zahod, leta 1978 med uslužbenca Jame Preloge in leta 1986 v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1967 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1970 za kvalificiranega kopača in leta 1977, potem ko je dokončal rudarsko nadzorniško šolo, še izpit za jamskega nadzornika rudarske stroke.

Aktiven je bil tudi v samoupravnih organih, pri sindikatu in pri udarniški izgradnji Velenja. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Franc HRIBERŠEK, **upokojen 15. aprila**

Rojen je bil 13. avgusta 1943 na Paškem Kozjaku. Od 7. oktobra 1969 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v Jami vzhod. Aprila 1975 je bil premeščen v Jamo Škale, decembra 1975 v Jamo vzhod, leta 1976 v Jamo Škale, leta 1984 v Izobraževanje, leta 1989 nazaj v Jamo Škale in delal v njej do upokojitve.

Leta 1972 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1976 še za kvalificiranega kopača.

Sodeloval je tudi pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Franc ŠTUKOVNIK, **upokojen 15. aprila**

Rojen je bil 17. avgusta 1943 v Šaleku. Poročen z Danico, rojeno Dobelšek. Od 23. marca 1965 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot kvalificirani obratni električar pri jamski mehanizaciji v Jami zahod in delal pri jamski mehanizaciji do upokojitve.

Septembra 1965 je opravil dopolnilni izpit za kvalificiranega električarja v metanskih jamah, leta 1971 izpit iz protiekspluzijske zaščite električnih naprav za kvalificirane in visoko kvalificirane delavce v rudarstvu in leta 1973, potem ko je ob delu končal srednjo tehnično šolo v Celju (elektro odsek – jaki tok), še strokovni izpit za jamskega nadzornika elektro stroke.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Franc ZAGRUŠEVCEM, **upokojen 15. aprila**

Rojen je bil 27. novembra 1943 v Zavrhu pri Dobrni. Poročen s Pavlo, rojeno Pušnik.

Od 15. marca 1965 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitevjo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1961.

Leta 1965 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1970 je bil premeščen v Jamo zahod, leta 1974 v Jamo vzhod, aprila 1975 v Jamo Škale, decembra 1975 v Jamo vzhod, leta 1976 v Jamo Škale, maja 1987 v Jamo Preloge in novembra 1987 v Jamo Škale, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Gregor GORŠEK, **upokojen 15. aprila**

Rojen je bil 23. februarja 1944 v Ravnah pri Soštanju. Poročen z Ireno, rojeno Založnik.

Od 24. marca 1965 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v Jami vzhod. Avgusta 1975 je bil premeščen v Steber 8, septembra 1975 v Jamo vzhod in leta 1986 v Jamo Škale, kjer je delal do upokojitve. Leta 1970 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1972 še izpit za kvalificiranega kopača.

Aktiven je bil tudi v samoupravnih organih in pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Gvido OVNIK, **upokojen 15. aprila**

Rojen je bil 21. aprila 1942 v Trbovljah. Poročen z Zofijo, rojeno Ravnjak.

Od 15. januarja 1965 je neprekinjeno delal v rudniškem delu bivšega RSC Velenje in pri praktičnem izobraževanju učencev v RLV.

Zaposlil se je kot kvalificirani ključavničar na jamskem delovišču bivšega RSC Velenje, upokojen pa je bil kot vodja praktičnega pouka učencev kovinarsko strojne usmeritve v obratu RLV Praktičnem izobraževanju.

Leta 1971 je dokončal delovodsko šolo strojne smeri in leta 1973 opravil še strokovni izpit za jamskega nadzornika strojne stroke.

Izredno dejaven je bil tudi v samoupravnih organih, političnih organizacijah, pri sindikatu in udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo pri RLV, reda dela s srebrnim vencem, več priznanj in nagrad za inovacije in dveh priznanj za uspešno praktično usposabljanje učencev kovinarsko strojne usmeritve.

Henrik LAURE, **upokojen 15. aprila**

Rojen je bil 11. julija 1941 na Velikem vrhu pri Šmartnem ob Paki.

Od 26. avgusta 1965 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v rudniškem gradbenem obratu. Novembra

1965 je bil premeščen v Klasirnico in delal v njej do upokojitve.

Leta 1966 je opravil izpit za premikača industrijskih tirov.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Ivan AVBERŠEK, **upokojena 15. aprila**

Rojen je bil 9. decembra 1944 na Paškem Kozjaku. Poročen z Marijo, rojeno Friškovec.

Od 22. marca 1965 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitevjo zaradi služenja vojaškega kadrovskega roka pa že od leta 1963.

Leta 1965 se je zaposlil kot nekvalificiran kopač v Jami vzhod. Leta 1975 je bil premeščen v Steber 8, leta 1984 v Jamski transport in leta 1985 v Jamo Pesje, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1965 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1975 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Ivan JELEN, **upokojen 15. aprila**

Rojen je bil 25. novembra 1944 v Kalah pri Šempetru v Savinjski dolini. Poročen s Terezijo, rojeno Ograjenšek.

Od 8. junija 1968 je neprekinjeno delal v RLV, sicer pa že od leta 1962. Leta

1968 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1972 je bil premeščen na mehanizirano čelo OMKT, leta 1973 v Jamo zahod in leta 1974 v Jamo Škale, kjer je delal do upokojitve; od leta 1976 dalje kot nadzornik odkopov.

Leta 1976 je ob delu dokončal rudarsko nadzorniško šolo in opravil strokovni izpit za jamskega nadzornika rudarske stroke.

Izredno dejaven je bil tudi v samoupravnih organih, političnih organizacijah, pri sindikatu in pri udarniški izgradnji Velenja. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV, reda dela s srebrnim vencem, srebrnega znaka Zveze sindikatov Slovenije in priznanj Rdečega križa Slovenije za 25-in 50-krat darovano kri ter za zasluge pri razvoju krvodajalstva v Sloveniji; dozdaj je kri daroval skupno že kar 68-krat.

Ivan KUNEJ, upokojen 15. aprila

Rojen je bil 2. julija 1943 v Celju. Poročen z Anico, rojeno Vegelj. Od 21. marca 1967 je neprekinjeno delal v RLV, sicer pa že od leta 1961. Leta 1967 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1971 je bil premeščen v Jamo zahod, leta 1974 v Steber 8, leta 1975 v Jamo zahod in leta 1977 v Jamo Škale, kjer je delal do upokojitve; od leta 1976 dalje kot nadzornik.

Zorniško šolo in opravil strokovni izpit za jamskega nadzornika rudarske stroke. Aktiven je bil tudi v samoupravnih organih, političnih organizacijah in pri udarniški izgradnji Velenja. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Ivan PLANINŠEK, upokojen 15. aprila

Rojen je bil 28. oktobra 1947 v Zabukovici. Poročen z Ljudmilo, rojeno Škrabar. Od 9. januarja 1973 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot polkvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1977 je bil premeščen v Steber 8, leta 1978 v Jamo Preloge, leta 1986 v Jamo Škale in leta 1989 v Jamo Pesje, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1977 je opravil izpit za kvalificiranega kopača. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Ivan RIHTER, upokojen 15. aprila

Rojen je bil 15. avgusta 1945 v Plešivcu pri Velenju. Od 25. julija 1969 je neprekinjeno delal v RLV, prvič pa že v letih 1962 – 1965. Leta 1969 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v Pripravih in delal v njih do upoko-

jitve. Dejaven je bil tudi pri udarniški izgradnji Velenja. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Jože MOVH, upokojen 15. aprila

Rojen je bil 9. januarja 1943 v Šoštanju. Poročen z Rozalijo, rojeno Božiček. Od 9. julija 1964 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1962. Leta 1964 se je zaposlil kot nekvalificiran kopač v Jami vzhod. Leta 1975 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo in delal v njej do upokojitve. Leta 1967 je opravil izpit za jamskega montažnega ključavničarja. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Jože LEŠNIK, upokojen 15. aprila

Rojen je bil 5. februarja 1944 v Hudinji pri Vitanju. Poročen s Cveto, rojeno Grobelnik. Od 20. septembra 1965 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1962.

Leta 1965 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v Jami Preloge – vzhod. Leta 1986 je bil premeščen v Jamo Škale in delal v njej do upokojitve.

Leta 1976 je ob delu dokončal rudarsko nadzorniško šolo in opravil strokovni izpit za jamskega nadzornika rudarske stroke, leta 1978 pa je dokončal še srednjo politično šolo v Ljubljani.

Dejaven je bil tudi v političnih organizacijah, organih upravljanja in pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Jože PRAZNIK, upokojen 15. aprila

Rojen je bil 9. maja 1941 v Bregu pri Polzeli. Poročen z Marto, rojeno Cesar.

Od 5. julija 1967 je neprekinjeno delal v RLV, sicer pa že od leta 1963. Leta 1967 se je zaposlil kot rudarski nadzornik v Jami

vzhod in potem do upokojitve delal večinoma kot nadzornik in poslovodja pri jamskem transportu.

Leta 1970 je opravil strokovni izpit za jamskega nadzornika rudarske stroke.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Jože VAJDL, upokojen 15. aprila

Rojen je bil 29. marca 1943 v St. Stefanu pri Leobnu v Avstriji. Poročen z Dragico, rojeno Centrih.

Od 1. julija 1979 je neprekinjeno delal v RLV, skupaj z zaposlitvijo v rudniškem delu bivšega RŠC Velenje pa

že od leta 1965.

Leta 1979 se je zaposlil kot jamski nadzornik rudarske stroke v Zračnju in delal v njem do upokojitve.

Strokovni izpit za jamskega nadzornika rudarske stroke je opravil leta 1980.

Dejaven je bil tudi v organih upravljanja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Leopold KUŠAR, upokojen 15. aprila

Rojen je bil 1. decembra 1943 v Ribnici na Pohorju. Poročen z Jelko, rojeno Križovnik.

Od 29. marca 1965 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot kvalificirani elektrikar pri jamski mehani-

zaciji v Jami vzhod in delal pri jamski mehanizaciji do upokojitve, večinoma kot rudarski nadzornik elektro stroke.

Izpit za kvalificiranega elektrikaarja v metanskih jamah je opravil v septembru leta 1965, za rudarskega nadzornika elektro stroke pa se je usposobil s pridobitvijo izobrazbe ob delu leta 1972 za elektro delovodjo ter s položitvijo izpita leta 1973 iz protieksplzijske zaštite elektro naprav v metanskih jamah in položitvijo strokovnega izpita leta 1975 za jamskega nadzornika elektro stroke.

Zelo aktiven je bil tudi v samoupravnih organih znotraj in zunaj RLV, pri sindikatu, v političnih organizacijah in družbenih organizacijah sploh.

18 let je bil tudi član Jamske reševalne čete RLV.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV, bronastega priznanja OF, reda dela s srebrnim vencem, priznanj in spominskih nagrad za 5, 10 in 15 let aktivnosti v Jamski reševalni četi RLV in priznanja Rdečega križa Slovenije za več kot 15-krat darovano kri.

Mirko LABUS, upokojen 15. aprila

Rojen je bil 7. februarja 1942 v Malem Duboviku pri Bosanski Krupi.

Od 5. novembra 1964 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je – po poklicu sicer kvalificirani opekar – kot nekvalificiran delavec v

Jami zahod. Po usposobitvi za kvalificiranega kopača je potem delal pri rudarskem vzdrževanju v Jami Pesje, bil nato premeščen v Zračenje, od leta 1980 do upokojitve pa je bil zaposlen pri rudarskem vzdrževanju v Jami Preloge.

Leta 1966 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, izpit za kvalificiranega kopača pa leta 1970.

Zelo dejaven je bil tudi v samoupravnih organih, na športnem področju, v šahovskih klubih in pri prostovoljnih delovnih akcijah tudi širšega družbenega pomena.

Odraščal je kot vojna sirota, saj sta mu starša že med vojno umrla kot žrtvi agresije okupatorja nad prebivalstvom na področju Podgrmeča in Kozare.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV in še drugih priznanj.

Rafael ROTOVNIK, upokojen 15. aprila

Rodil se je 13. decembra 1942 na Legnu pri Slovenj Gradcu. Poročen z Nado, rojeno Oštir.

Od 17. septembra 1964 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta

1962.

Leta 1964 se je zaposlil kot kvalificirani strojni ključavničar pri jamski mehanizaciji v Jami vzhod. Leta 1973 je bil premeščen v Jamsko reševalno postajo RLV, leta 1974 pa v Klasirnico in delal v njej do upokojitve.

Leta 1971 je končal strojni delovodsko šolo in leta 1974 opravil strokovni izpit za jamskega nadzornika strojne stroke.

Precej dejaven je bil tudi v samoupravnih organih, predvsem pa pri sindikatu in v Jamski reševalni četi RLV.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV, tradicionalnih priznanj in spominskih nagrad za aktivnost v Jamski reševalni četi RLV in še drugih priznanj.

Rudolf JAZBEC, upokojen 15. aprila

Rojen je bil 4. septembra 1944 v Celju. Poročen z Rozalijo, rojeno Lobnik.

Od 3. septembra 1973 je neprekinjeno delal v RLV, prej pa že v obdobjih 1962 – 1964 in 1966 – marec 1973.

Leta 1973 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1977 je bil premeščen v Jamo zahod, zdaj skupaj z Jamo vzhod Jama Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1974 je opravil izpit za strelca v metanskih jamah.

Dejaven je bil tudi v samoupravnih organih in pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Stanislav SKORNŠEK
upokojen 15. aprila

Rojen je bil 1. decembra 1945 v Skornem pri Šoštanju. Poročen z Jožefo, rojeno Gregorc.

Od 23. marca 1966 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v Jami vzhod. Leta

1968 je bil premeščen v Jamo zahod in leta 1972 v Jamsko mehanizacijo in delal v njej do upokojitve.

Leta 1973 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1977 še izpit za kvalificiranega kopača.

Aktiven je bil tudi pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Štefan ŠTRUCL
upokojen 15. aprila

Rojen je bil 20. decembra 1942 v Strajni pri Ptujcu. Poročen z Nežiko, rojeno Mla-kar.

Od 20. junija 1975 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v Jami zahod. Junija

1977 je bil premeščen v Steber 8, zdaj Jama Pesje, decembra 1977 v Jamo Preloge, leta 1978 v Jamo Pesje, leta 1979 v Jamo Preloge in iz nje zopet v Jamo Pesje, februarja 1981 v Jamo Škale, maja 1981 v Jamo Preloge, oktobra 1990 v Priprave in decembra 1990 v Jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1976 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1977 še za kvalificiranega kopača.

Sodeloval je tudi pri udarniških delovnih akcijah.

Valter KOS
upokojen 15. aprila

Rojen je bil 28. februarja 1944 v Vitanju. Poročen s Faniko, rojeno Srebotnik.

Od 21. septembra 1965 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1962.

Leta 1965 se je zaposlil kot kvalificiran kopač v Jami zahod in potem do decembra 1973 delal izmenoma v tem obratu in Jami vzhod, poleg pa do upokojitve v Jami Pesje.

Leta 1976 je ob delu dokončal rudarsko nadzorniško šolo in potem opravil še strokovni izpit za jamskega nadzornika rudarske stroke. Sodeloval je tudi pri udarniški izgradnji Velenja. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Jože SVETKO
upokojen 18. aprila

Rojen je bil 3. januarja 1935 v Celju. Poročen z Dragico, rojeno Kaps.

Od 12. septembra 1960 je neprekinjeno delal v RLV, prej pa že v letih 1958 – 1959.

Leta 1960 se je zaposlil kot nekvalificiran delavec v rudniškem lesnem obratu in delal v njem, zdaj delu Zunanje dejavnosti, do upokojitve.

Leta 1967 je opravil izpit za kvalificiranega circularista.

Dejaven je bil tudi v samoupravnih organih in pri udarniških delovnih akcijah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Milan MENHART
upokojen 18. aprila

Rojen je bil 2. septembra 1931 v Topolšici.

Od 26. julija 1974 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot gradbeni tehnik v gradbenem oddelku rudniškega zunanega obrata in delal v njem, zdaj delu Zunanje dejavnosti, do upokojitve; kot poslovodja gradbišč, tehnolog.

Jože MEDVED
upokojen 25. aprila

Rojen je bil 3. januarja 1943 v Skornem pri Šoštanju. Poročen z Ivano, rojeno Goršek.

Od 26. septembra 1964 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaškega kadrovskega roka pa že od leta 1961.

Leta 1964 se je zaposlil kot kvalificiran kopač v Jami vzhod. Leta 1986 je bil premeščen v Jamo Škale in delal v njej do upokojitve; ves čas kot vodja četa.

Aktiven je bil tudi v samoupravnih organih, še bolj pa pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Adolf PIRNATH
upokojen 30. aprila

Rojen je bil 19. septembra 1943 v Plešivcu pri Velenju. Poročen z Marijo, rojeno Rezončnik.

Od 13. januarja 1969 je neprekinjeno delal v RLV, sicer pa že v letih 1960 – 1963 in 1965 – 1967 (v rudniškem delu bivšega RŠC Velenje).

Leta 1969 se je zaposlil kot nekvalificiran kopač v Jami zahod. Junija 1989 je bil premeščen v Jamo Škale, avgusta 1989 v Jamo Pesje in oktobra 1989 v Jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1971 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1973 pa za kvalificiranega kopača in nato do upokojitve opravljal odgovorna kopaška dela.

Sodeloval je tudi pri udarniških delovnih akcijah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Alfonz ZAVRŠNIK
upokojen 30. aprila

Rojen je bil 23. julija 1942 v Mariboru. Poročen z Elico, rojeno Kotnik.

Od 2. julija 1964 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1961. Leta 1964 se je zaposlil kot

kvalificiran kopač v Jami vzhod. Maja 1975 je bil premeščen v Steber 8, oktobra 1975 v Jamo vzhod, leta 1977 v Steber 8 in leta 1981 v študijski oddelek Skupnih služb in delal v njem do upokojitve.

Dejaven je bil tudi v samoupravnih organih.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Alojz GRABNER
upokojen 30. aprila

Rojen je bil 10. maja 1941 na Lopatniku pri Velenju. Poročen s Kristino, rojeno Borovnik.

Od 11. aprila 1972 je neprekinjeno delal v RLV, sicer pa nekaj časa že dvakrat ali trikrat prej.

Leta 1972 se je zaposlil kot polkvalificiran kopač v Jami vzhod in potem do upokojitve delal večinoma v Pripravah.

Leta 1973 je opravil izpit za kvalificiranega kopača in leta 1983 še za kvalificiranega geovrtalca.

Dejaven je bil tudi v samoupravnih organih, Aktivu invalidov RLV in pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Alojz KREJAN
upokojen 30. aprila

Rodil se je 27. decembra 1943 v Mislinji. Poročen s Slavko, rojeno Hrovat.

Od 3. novembra 1969 je neprekinjeno delal v RLV, prvič pa že v letih 1964 – 1968.

Leta 1969 se je zaposlil kot nekvalificiran kopač v Jami vzhod. Leta 1975 je bil premeščen v Jamo Škale, leta 1978 v Jamo Preloge in leta 1980 zopet v Jamo Škale, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1970 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1974 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Anton DOSTAL
upokojen 30. aprila

Rojen je bil 2. junija 1942 v Prgomelju pri Bjelovaru na Hrvaškem. Poročen z Jo-vanko, rojeno Zebić.

Od 8. novembra 1969 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je – po poklicu sicer kvalificiran dimnikar – kot nekvalificiran kopač v Jami vzhod.

Leta 1970 je bil premeščen v Jamo zahod, leta 1974 v Steber 8 in leta 1980 v Jamski transport, kjer je delal do upokojitve kot nadzornik in dispečer.

Leta 1971 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1973 za kvalificiranega kopača, leta 1980 pa je ob delu dokončal rudarsko nadzorniško šolo in opravil strokovni izpit za rudarskega nadzornika.

Sodeloval je tudi pri udarniških delovnih akcijah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Anton LESJAK
upokojen 30. aprila

Rojen je bil 20. decembra 1944 v Lokovini pri Dobrni. Poročen z Dragico, rojeno Ogriješek.

Od 22. septembra 1965 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1960.

Leta 1960 se je zaposlil kot nekvalificiran delavec v rudniškem gradbenem obratu in sodeloval tudi pri graditvi našega počitniškega doma, Doma rudarjev, v Fijesu oziroma Fiesi, kot se manj izvirno reče.

Po prihodu iz JLA je vse do upokojitve delal pri zračenju in sanaciji v jami.

Leta 1962 je opravil izpit za polkvalificiranega zidarja in leta 1970 še za kvalificiranega kopača.

Dejaven je bil tudi v samoupravnih organih in pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Anton RAMŠAK, **upokojen 30. aprila**

Rojen je bil 8. junija 1941 v Belih vodah nad Šoštanjem. Poročen s Pavlo, rojeno Kotnik.

Od 17. aprila 1965 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot kvalificirani zidar v Investicijah, pozneje preimenovanih v Jamske gradnje, in delal v Jamskih gradnjah do upokojitve.

Leta 1972 je opravil izpit za kvalificiranega kopača in se leta 1985 usposobil še za strelca v metanskih jamah.

Sodeloval je tudi pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV, priznanja za prizadevno delo v akciji za čim večji odkop premoga v RLV v letu 1982 in dveh priznanj Osvobodilne fronte za požrtvovalno delo in izredne napore za razvoj krajevne skupnosti Gorenje.

Anton TISIČ, **upokojen 30. aprila**

Rojen je bil 13. maja 1919 v Podturnu pri Čakovcu na Hrvaškem.

Od 1. aprila 1964 je neprekinjeno delal na področju družbenega standarda in gostinstva organizacij bivšega REK Velenje in bil upokojen kot delavec vzdrževalec pri družbi z omejeno odgovornostjo GOST Velenje, prej Družbeni standard REK Velenje.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo pri organizacijah bivšega REK Velenje.

Ciril GORENJC, **upokojen 30. aprila**

Rojen je bil 15. aprila 1945 v Nemčiji, v internirani kmečki družini iz področja na Dolenskem, izpraznjenega v začetku okupacije za poselitev z Nemci.

Od 19. septembra 1966 je neprekinjeno delal v rudni-

kem delu bivšega RSC Velenje in pri praktičnem izobraževanju v okviru RLV, s prekinitevjo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1963. Leta 1963 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v jamskem delu bivšega RSC Velenje. Po prihodu iz JLA leta 1966 je ob delu v jami obiskoval tečaj in leta 1967 opravil izpit za inštruktorja rudarskega praktičnega pouka in potem opravljal ta poklic do leta 1974, ko je dokončal rudarsko nadzorniško šolo in postal jamski nadzornik rudarske stroke pripravnik. Po opravljenem strokovnem izpitu za nadzornika pa je do leta 1984 bil nadzornik odkopov, vzdrževanja in priprav v jami, kjer je delal že prej, in nato do upokojitve organizator proizvodnega dela in delovne prakse učencev rudarske usmeritve in tudi dela praktičnega usposabljanja pripravnikov za rudarske poklice.

Leta 1984 je opravil tudi pedagoški in andragoški izpit za učitelja rudarskega praktičnega pouka.

Zelo aktiven je bil tudi v samoupravnih organih znotraj in zunaj bivšega RSC Velenje in RLV, pri sindikatu, v političnih organizacijah, na kulturnem področju in pri velenjskem planinskem društvu in lovski družini.

Nič koliko je opravil tudi udarniških delovnih ur, v bivšem RSC Velenje, v RLV in pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in prizadevno delo v bivšem RSC Velenje in RLV, zlate udarniške značke, medalje dela, reda dela s srebrnim vencem in še drugih priznanj in nagrad.

Edo PRISTOVŠEK, **upokojen 30. aprila**

Rojen je bil 22. septembra 1942 na Selah pri Slovenj Gradcu. Poročen s Pavlino, rojeno Hergold.

Od 6. januarja 1964 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitevjo zaradi služenja vojaščine pa že od leta

1961.

Leta 1964 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1967 je bil premeščen v Jamo zahod, aprila 1974 v Steber 8, julija 1974 v Jamo zahod in leta 1989 v Priprave, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1980 je opravil izpit za samostojnega strelca v metanskih jamah in potem opravljal dela in naloge glavnega strelca jamskega obrata, v katerem je bil zaposlen.

Aktiven je bil tudi v samoupravnih organih in pri udarniški izgradnji Velenja. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Franc KLEMENC, **upokojen 30. aprila**

Rojen je bil 11. aprila 1944 v Hudem kotu pri Ribnici na Pohorju. Poročen z Marijo, rojeno Preložnik.

Od 20. septembra 1965 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitevjo zaradi služenja vojaščine pa že od leta

1962.

Leta 1965 se je zaposlil kot nekvalificiran kopač v Jami vzhod. Leta 1977 je bil premeščen v Steber 8, leta 1979 v Jamo Preloge, leta 1986 v Jamo Škale in leta 1989 v Jamo Pesje, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1971 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1973 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Franc KOLŠEK, **upokojen 30. aprila**

Rojen je bil 7. oktobra 1944 v Celju. Poročen z Marijo, rojeno Železnik.

Od 11. oktobra 1965 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač pri pripravah v Jami vzhod in delal pri pripravah

do upokojitve.

Leta 1971 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1973 za kvalificiranega kopača in leta 1975 še za strelca v metanskih jamah.

Aktiven je bil tudi v samoupravnih organih in pri udarniških delovnih akcijah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV in priznanja za prizadevnost v eni od letnih akcij v rudniku za doseg čim večjega odkopa premoga.

Franc MLAKAR, **upokojen 30. aprila**

Rodil se je 20. septembra 1940 v Prevratu pri Slovenskih Konjicah. Poročen z Zdenko, rojeno Ledinek.

Od 16. januarja 1969 je neprekinjeno delal v RLV, z dvema prekinitevama pa že od leta 1964.

Leta 1969 se je zaposlil kot kvalificirani strojni ključavničar pri jamski mehanizaciji v Jami vzhod in delal pri jamski mehanizaciji do upokojitve, ves čas v jami.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Franc ŽGANK, **upokojen 30. aprila**

Rodil se je 3. decembra 1942 v Založah pri Polzeli. Poročen z Ano, rojeno Polanec.

Od 7. novembra 1973 je neprekinjeno delal v RLV, prvič pa že v letih 1964 – 1966.

Leta 1973 se je zaposlil kot nekvalificiran kopač v jami in delal v njej do upokojitve, pri priravah.

Sodeloval je tudi pri prostovoljnih delovnih akcijah.

Henrik HLEP, **upokojen 30. aprila**

Rojen je bil 9. novembra 1943 v Škalah pri Velenju. Poročen s Heleno, rojeno Zabukovnik.

Od 24. marca 1965 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitevjo zaradi služenja vojaškega kadrovskega roka pa že od leta 1961.

Leta 1965 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1975 je bil premeščen v Jamo Škale, aprila 1987 v Jamo Preloge, maja 1987 nazaj v Jamo Škale in leta 1989 v Priprave, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1978 se je usposobil za strelca v metanskih jamah in potem delal kot strelec.

Sodeloval je tudi pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Ivan GOLČNIK, **upokojen 30. aprila**

Rojen je bil 16. maja 1943 v Radegundi pri Mozirju oziroma na mozirskem področju. Poročen z Marico, rojeno Plevnik.

Od 1. avgusta 1967 je neprekinjeno delal v RLV, skupaj z zaposlitvijo v rudni-

kem delu bivšega RSC Velenje in zaposlitvijo pred služenjem vojaščine pa že od leta 1962. Leta 1967 se je zaposlil kot kvalificirani ključavničar pri jamski mehanizaciji v Jami vzhod in delal pri jamski mehanizaciji do upokojitve; po končani šoli za strojnega delovodjo leta 1971 in opravljenem strokovnem izpitu leta 1973 za jamskega nadzornika strojne stroke na področju strojnih nadzorniških in poslovnih del in nalog.

Leta 1976 je opravil tudi tečaj za nadzorno-tehnična dela in naloge pri rudarski odkopni mehanizaciji.

Precej dejaven je bil tudi pri sindikatu in udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Ivan KALIŠNIK, **upokojen 30. aprila**

Rojen je bil 18. maja 1943 v Podvelki. Poročen z Marijo, rojeno Zlodej.

Od 17. septembra 1965 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitevjo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1961.

Leta 1965 se je zaposlil kot kvalificirani strojni ključavničar pri jamski mehanizaciji v Jami vzhod in delal pri jamski mehanizaciji do upokojitve; po končani šoli za strojnega delovodjo in opravljenem strokovnem izpitu leta 1973 za jamskega nadzornika strojne stroke večinoma na področju strojnih nadzorniških del in nalog.

Leta 1981 je opravil tudi izpit iz hidravlike na mehaniziranih odkopih. Aktiven je bil tudi pri udarniški izgradnji Velenja. Nagraden in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Ivan PUŠNIK,
upokojen 30. aprila

Rojen je bil 25. junija 1944 v Cirkovcah pri Velenju. Poročen z Jožico, rojeno Verboten.

Od 17. marca 1965 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitevjo zaradi služenja vojaščine pa že od leta

1961.

Leta 1965 se je zaposlil kot nekvalificiran kopač v Jami vzhod. Leta 1976 je bil premeščen v Jamo zahod, sedaj skupaj z Jamo vzhod Jama Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1970 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1972 še izpit za kvalificiranega kopača.

Aktiven je bil tudi pri samoupravnih organih in pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagraden in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Ivan STRMČNIK,
upokojen 30. aprila

Rojen je bil 5. decembra 1944 v Plešivcu pri Velenju. Poročen z Jožefo, rojeno Meža.

Od 24. septembra 1965 je neprekinjeno delal v RLV, z dvema prekinitevama pa že od leta 1961.

Leta 1965 se je zaposlil kot nekvalificiran kopač pri pripravi v Jami zahod in delal pri pripravi do upokojitve; po opravljenem izpitu leta 1972 za kvalificiranega kopača kot vodja strojne priprave.

Izpit za polkvalificiranega kopača je opravil leta 1970, po opravljenem izpitu za kvalificiranega kopača pa je opravil še dve preizkušnji: leta 1975 izpit za strelca v rudarskih jamah in leta 1981 tečaj za učitelja rudarskega praktičnega pouka.

Zelo aktiven je bil tudi v samoupravnih organih, pri sindikatu, udarniški izgradnji Velenja in udarniških delih sploh.

Nagraden in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV, medalje dela, zlate udarniške značke in priznanja za prizadevanost in akciji za čim večji odkop premoga v RLV v letu 1982.

Ivan ZADNIK,
upokojen 30. aprila

Rojen je bil 4. avgusta 1937 v Kočnem pri Zgornji Polskavi. Poročen z Marijo, rojeno Krajnc.

Od 26. aprila 1961 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je — po poklicu sicer kvalificirani mizar — kot nekvalificiran kopač v Jami vzhod. Leta 1964 je bil premeščen k pripravi, leta 1967 v Klasirico in leta 1982 zopet v Priprave, kjer je bil upokojen kot vodja priprave.

Leta 1963 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1965 izpit za kvalificiranega kopača in nazadnje še tečaj iz protiekspluzijske zaščite jamskih naprav.

Dejaven je bil tudi v samoupravnih organih in pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagraden in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV in več priznanj in nagrad za inovacije.

Ivan ZAJC,
upokojen 30. aprila

Rojen je bil 7. oktobra 1943 v Hrastovcu pri Velenju.

Od 1. julija 1964 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitevjo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1961.

Leta 1964 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v Jami

Preloge. Junija 1977 je bil premeščen v Steber 8, decembra 1977 v Jamo Preloge, leta 1978 v Jamo Pesje, leta 1979 v Jamo Preloge in leta 1990 v Priprave, kjer je delal do upokojitve.

Sodeloval je tudi pri udarniških delovnih akcijah.

Nagraden in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Janez DEJAK,
upokojen 30. aprila

Rojen je bil 14. januarja 1945 na Jesenicah. Poročen z Jožico, rojeno Atelšek.

Od 2. marca 1972 je neprekinjeno delal v RLV, prej pa že v letih 1965 — 1970.

Leta 1972 se je zaposlil kot

kvalificirani ključavničar pri jamski mehanizaciji v Jami vzhod in delal pri jamski mehanizaciji do upokojitve.

Maja 1972 je opravil izpit za jamskega montažnega in dežurnega ključavničarja.

Nagraden in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Jernej HUĐEJ,
upokojen 30. aprila

Rojen je bil 24. avgusta 1943 v Razborju pri Slovenj Gradcu. Poročen s Stanko, rojeno Stopar.

Od 22. septembra 1965 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitevjo zaradi služenja vojaščine pa že od leta

1963.

Leta 1965 se je zaposlil kot kvalificirani strojni ključavničar pri jamski mehanizaciji v Jami vzhod in delal pri jamski mehanizaciji do upokojitve; od leta 1985 dalje kot vodja delovne skupine za vzdrževanje hidravličnega podporna na mehaniziranih odkopih.

Leta 1973 je dokončal delovodsko šolo in opravil izpit za strojnega delovodjo, leta 1981 pa je opravil še izpit iz hidravlike.

Aktiven je bil tudi pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagraden in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

R.B. — S.Z.

Dopolnilo in prošnja

V notici o upokojitvi **Karja Koželja**, objavljeni v prejšnji, 5. številki Rudarja, bi moralo pisati:

Rodil se je 24. junija 1940...

Pred dnem upokojitve kandidati za upokojitev dvignite v pisarni 13 v pritličju naše upravne zgradbe v Novih Prelogah (NOP) VPRAŠALNIK ZA DELAVCA OB UPOKOJITVI in ga čimprej izpolnite in oddajte v pisarni, kjer ste ga dvignili, ali v uredništvu Rudarja (pisarna 331 v 3. nadstropju naše upravne zgradbe v

Novih Prelogah). Saj drugače bo kdo moral sebi pripisati, če bo objavljena notica o njegovi upokojitvi mogoče precej nepopolna oziroma netočna, slika ob njej pa bolj ali manj neustrezna ali pa je sploh ne bo.

Torej, čimprej je treba izpolniti in oddati omenjeni vprašalnik — in kot piše na njem, k njemu priložiti še eno svojo novejšo malo fotografijo.

Srečno!

Uredništvo

Naši ribiči invalidi prvi v republiki

V soboto, 15. junija, je bilo v Sinji gorici pri Vrhniku republiško tekmovanje ribičev invalidov. Pri njem je sodelovalo 20 ekip s skupno prek 100 ribiči. Med njimi je bila tudi ekipa invalidov našega rudnika. Naši ribiči so bili kot ekipa tudi najuspešnejši. Za njihovo ekipno zmago so bili najbolj zaslužni Jože Hribernik, ki se je med posamezniki uvrstil na drugo, Franc Oštrir, na tretje, in Janez Skela, na sedmo mesto.

D.J.

Šoštanjski karateisti še vedno v formi

Šoštanjski karateisti so tudi letos sodelovali pri tekmovanju za evropski klubski karate pokal v Milanu v Italiji. To tekmovanje je potekalo od 8. do 10. junija in Šoštančani so na njem dosegli do sedaj svoj največji uspeh, kajti domov so se vrnili kar s šestimi medaljami.

Njihove uvrstitve v bojih na tem tekmovanju

V kategoriji do 60 kg je Robert Petermanec dosegel četrto, v kategoriji do 65 kg Boško Jelčič drugo in Damir Hadžić tretje, v kategoriji do 75 kg pa Mladen Todorović prav tako tretje mesto.

Dekleta — Adrijana Kotnik, Viktorija Modrijan, Željka Nikačević in Natalija Sivka — v bojih niso bila tako uspešna, pri katah pa so si priborila drugo mesto. Prav tako pa so bili pri katah drugi tudi fantje.

Najtežji del tega tekmovanja so bili ekipni boji in šoštanjski karateisti so se uvrstili v finale teh bojev po zmagah nad najboljšimi evropskimi karateisti ter si z njimi pridobili veliko simpatije prek 2 500 vseh gledalcev. Vendar zmagali nazadnje le niso, ampak — z rezultatom 3 : 2 — prva ekipa Italije. A tudi srebrna medalja, ki so si jo priborili, je velika trofeja. V točkovanju za pokal narodov pa so dosegli skupno 26 točk in se tako uvrstili na drugo mesto, takoj za prvo ekipo Italije ter pred ekipami Nizozemske, Belgije, Nemčije in drugimi ekipami.

Šoštanjskih karateistov je pri tem tekmovanju sodelovalo skupno kar 17, sodelovanje v tako velikem številu pa so jim omogočili Liberalno demokratska stranka Velenje, velenjska podjetja Cukrček, Vekos, Čistilni servis Salamon, Fitness studio Palma, Studio Rebernik, Bistvo 3, Bistvo L ter krajevna skupnost Šoštanj.

S.S.

Šport in rekreacija

SINDIKALNE ŠPORTNE IGRE DELAVCEV NAŠEGA RUDNIKA

Mali nogomet

Tekmovanje v tej panogi je potekalo vsak ponedeljek in četrtek popoldne od 18. aprila do 20. maja na igriščih osnovnih šol Antona Aškercarja in Gustava Šiliha v Velenju.

KONČNI REZULTATI

I. liga

1. Klasirnica	5	4	0	1	30 : 7	8	+ 23
2. J. Preloge	5	4	0	1	10 : 4	8	+ 8
3. J. Pesje	5	2	2	1	14 : 13	6	+ 1
4. J. Škale	5	1	1	3	5 : 14	3	- 9
5. J. mehan.	5	1	0	4	9 : 12	2	- 3
6. J. transp.	5	1	1	3	4 : 17	3 (- 1)	- 13

II. liga

1. J. gradnje	5	4	1	0	15 : 2	9	+ 13
2. Zračenje	5	4	0	1	17 : 8	8	+ 9
3. HTZ	5	3	0	2	12 : 8	6	+ 4
4. Priprave	5	2	0	3	14 : 17	4	- 3
5. Skupne sl.	5	1	1	3	8 : 12	3 (- 1)	- 4
6. Zun. obrati	5	0	0	5	2 : 21	0 (- 2)	- 19

Liga veteranov

1. J. Škale	5	4	0	1	25 : 4	8	+ 21
2. Prakt. izob.	5	2	2	1	8 : 7	6	+ 1
3. Priprave	5	2	2	1	6 : 6	6	0
4. J. mehan.	5	1	3	1	8 : 12	5	- 4
5. J. Preloge	5	1	1	3	5 : 11	3	- 6
6. Klasirnica	5	0	2	3	8 : 20	2 (- 1)	- 12

POSTALI SO KONKURENČNI

Služba izobraževanja našega rudnika je skupaj z Območno enoto Republiškega zavoda za zaposlovanje Velenje v drugi polovici maja organizirala dopolnilno izobraževanje za brezposelne za poklice varilec, keramičar, parketar, vzdrževalec in tehnolog kovinsko-obdelovalnih strojev CNC. Na razpis se je prijavilo 85 brezposlenih različnih poklicev in stopenj izobrazbe. Izobraževanje je potekalo v učilnicah in delavnicah velenjskega centra srednjih šol ter delavnicah Vegrada in APS, posamezne tečaje pa so vodili predavatelji iz Centra srednjih šol Velenje, Srednje lesarske šole Škofja Loka ter inštruktorji praktičnega pouka iz CSS in Vegrada.

V ponedeljek dopoldne, 10. junija, so se udeleženci tega dopolnilnega izobraževanja zbrali v Delavskem klubu na priložnostni slovesnosti, na kateri so prejeli spričevala. Štefka Kordeš, vodja Območne enote Republiškega zavoda za zaposlovanje Velenje, jim je ob tem čestitala in dejala, da s pridobitvijo te izobrazbe še nihče od njih nima zagotovljene redne zaposlitve, vendar pa so postali konkurenčni na trgu delovne sile in dobili možnost samozaposlitve.

Diana Janežič

Prvi trije v ribolovu: Kamberovič, Detelbah in Vreča

Kros

Tekmovanja v krosu, ki je bilo v sredo, 22. maja, na velenjskem stadionu, se je udeležilo le 17 tekmovalcev.

UVRSTITVE POSAMEZNIKOV

Moški, stari nad 40 let: 1. Albin SIROVNIK - J. Pesje, 2. Jože URANJEK - Priprave, 3. Anton JURŠNIK - Skupne službe, 4. Roman GORŠEK - Priprave, 5. Blaž DUKARIČ - J. mehanizacija, 6. Franc VRBNJAK - J. Preloge

Moški, stari od 30 - 40 let:

1. Marjan LIPIČNIK - Klasirnica, 2. Darko KRALJ - J. Pesje, 3. Vojin BOŠKOVIČ - J. Škale, 4. Branko FERARIČ - Priprave, 5. Miha PUŠNIK - J. Pesje, 6. Anton KUSTERBANJ - J. mehanizacija, 7. Milan KAMENIK - J. mehanizacija

Moški, stari do 30 let:

1. Branko KRAJNC - J. mehanizacija, 2. Roman PLEVNİK - J. Pesje, 3. Stanislav PLEŠNIK - Priprave, 4. Matjaž KOVAČ - Skupne službe

UVRSTITVE EKIP

1. Jama Pesje - 5 točk, 2. Priprave - 9 točk, 3. Jamska mehanizacija - 12 točk

Ribolov

Okoli Škalskega jezera se je v soboto zjutraj, 8. junija, razvrstilo kar 122 ribičev iz domala vseh obratov našega rudnika, toda ribe njihove vabe tega dne niso dosti mikale.

PRVI TRIJE POSAMEZNIKI

1. Jože DETELBAH, Jama Pesje

- 2 450 gramov ulovljenih rib, 2. Branko VREČA, Jama Pesje - 1 045, 3. Kemal KAMBEROVIČ, Zračenje - 800.

UVRSTITVE EKIP

1. Jama Pesje - 3 800, 2. Jamska mehanizacija - 1 635, 3. Zračenje - 1 500, 4. Priprave - 1 045, 5. Jama Škale - 675, 6. HTZ - 470, 7. Klasirnica - 300, 8. Zunanji obrati - 200, 9. Jamske gradnje - 175, 10. Jamski transport - 100, 11. Jama Preloge - 0.

Diana Janežič

TURNIR V MINI GOLFU

Člani društva inženirjev in tehnikov našega rudnika so zelo dejavni. Organizirajo predavanja, strokovna posvetovanja, radi pa se tudi razvedrijo in športno razgibajo. V okviru športne dejavnosti društva so v soboto, 8. junija, pripravili 1. društveni turnir v mini golfu, na novem igrišču za mini golf ob turističnem delu Velenjskega jezera. Lepo vreme, želja po druženju s sočlani društva in tudi privlačne nagrade za najboljše uvrščene - košara z buteljki vina, kosilo za štiri osebe... - so privabile dvajset članov društva. Najprej so tekmovali v petih štiričlanskih skupinah, prvo- in drugouvrščeni po skupinah pa so potem igrali v finalu.

Vsi so igro vzeli zelo resno, a najboljši je lahko le eden... Zmagal je Matjaž Koželj, zaposlen v Jami Pesje, za njim pa so se uvrstili Zmago Žibert, Milan Medved, Zeljko Sternad - vsi iz Skupnih služb RLV. Miha Oven, zaposlen v Jami Škale, itd.

V društvu si bodo prizadevali, da bi tak turnir priredili vsako leto, podobno kot turnir v tenisu, ki ga bodo letos - drugič zapored - imeli septembra.

Prva letošnja izmena naših delavk in delavcev v programu zdravstveno preventivnih aktivnosti v Fiesi in Termah Portorož

Pred nekaj leti je delavski svet RLV sprejel poseben pravilnik o oblikah in načinih varovanja zdravja in delovnih sposobnosti zaposlenih. Dozdaj veljavnost tega pravilnika, ki ureja zlasti vključevanje zaposlenih v programirane zdravstveno preventivne aktivnosti, ni še nikjer preklicana. Torej ta pravilnik še velja. Pa bo tudi v bodoče? Vodstvo sindikata RLV malo skrbi, da bi čez noč odpravili na stroške podjetja organizirane oblike in načine varovanja zdravja in delovnih sposobnosti delavcev v podjetju, ki imajo bolj ali manj resne zdravstvene težave in si zaslužijo, da jim podjetje pomaga zboljšati zdravje in s tem tudi sposobnost za delo. Ta skrb je bila tudi motiv za njegovo odločitev, da naj predsednik sindikata in novinar pri internem glasilu obiščeta prvo letošnjo izmeno naših delavk in delavcev v programu zdravstveno preventivnih aktivnosti v Fiesi in Termah Portorož, temu obisku pa da naj sledi ustrezna reportaža v glasilu.

Zato, torej, sta ta in sosednja stran v tej številki Rudarja!

Na pot proti cilju sva se s predsednikom našega sindikata Jožetom Kožarjem iz Velenja odpeljala ob 3.30 v petek, 31. maja, in že po slabih dveh urah in pol zelo zmerne vožnje prispela v naš Dom rudarjev v Fiesi. Tako kmalu sva se lahko pripeljala le zaradi skoraj nič prometa vse do obale. Nenavadno za konec maja, pa vendar razumljivo zaradi dogodkov po državi, ki so nam domala zadušili spomladanski turizem in nam bodo verjetno tudi precej poletnega, v glavnih turističnih sezonah. Ob najinem prihodu je v našem Domu rudarjev še skoraj vse spalo. Prvi, na katerega sva naletela pri njem, je bil domski vzdrževalec in skladiščnik za določen čas Janez Vrtnjak, zdaj sicer upokojenec, pred upokojitvijo pa dolga leta delavec RLV. Kot dobro navita ura je hitel za delom sem ter tja, zdaj zalival rože v okolici doma, potem spet pometal, nato nekaj pospravjal. Kar časa si ni vzel, da bi se kaj več pogovoril z nama. Zato sva se poslovila od njega in krenila proti kuhinji, od koder sva slišala neko rožljanje in govorjenje. Že pred njo pa sva srečala prav takšno – za določen čas in sicer upokojenko, tudi iz Velenja – domsko sobarico in pralko Marico Poljanšek. Pa tudi znotraj, v kuhinji, naju je sprejela takšna članica domskega strežnega osebja – Katarina Pšeničnik, ki je pred upokojitvijo, že pred desetimi leti, bila zaposlena pri

Kompasu v Slovenj Gradcu. Prva za nedoločen čas zaposlena v domu – oziroma pri podjetju GOST Velenje, prej Družbenem standardu REK – s katero sva imela priložnost kaj spregovoriti, je bila "šankistka" v domu, kot je rekla sama, Zalika Trs.

Kmalu po šesti uri pa je dom oživel. Kar na služenje vojašine me je spomnil, tako so se iz sob vsili naši delavci in delavke v programu zdravstveno preventivnih aktivnosti, se zbrali tam na ploščadi pred domom in že se je zaslislalo: en in dva in tri, tri, štiri... Jutranja telovadba! Vzel sem fotoaparata v roke in začel šklocati. Se potem

postavil ob Draga Kremžarja iz našega obrata Jamske mehanizacije, vsega v telovadnem zanosu, ga pričeli motiti z vprašanji in tako mimogrede iz njegovih zasoplih odgovorov zvedel, da imajo vsak dan jutraj 20 minut take razgibalne vaje, da v nedeljo jutraj gredo že domov, da je njegova nadloga križ in desna noga, blatne obloge, biserna kopel in akupunktura v Termah Portorož pa da mu jo še posebej pomirjajo. In da kolektivno telovadijo tudi pod vodstvom fizioterapevke v Termah Portorož, preden gredo ločeno k različnim fizioterapijam po oddelkih v termah, je še odsopel. In še kaj bi, če se mi ves oznojen ne bi zasmilil in ga zato nisem več hotel obremenjevati z vprašanji.

Potlej, po zajtrku, pa sem v jedilnici slišal pravo hozo o celem programu njihovih aktivnosti od socialne delavke v našem rudniku Janje Juvanove. V eni sapi mi je namreč povedala:

"Tu toliko telovadimo, da se sanjala nisem, da bomo. Pa plavamo

in se savnamo v portoroških termah, imamo ročno masažo in podvodno masažo, dobimo blatne obloge, tako vroče, da misliš, da so se zmotili. Ko se stuširamo, pa se iz term vračamo peš v dom na kosilo. Samo do štirih popoldne smo nato prosti, ker potem je v programu cela vrsta športno-rekreacijskih iger. Pri njih smo razdeljeni na dve skupini, A in B. V programu teh aktivnosti sem jaz, recimo, prvič streljala z žogo na gol, metala pikado, imela v rokah zračno puško in streljala z njo. Res zelo aktivni smo.

Zdaj sem po dolgih letih tudi spet igrala pingpong.

Po večerji pa hodimo na spreho-de.

Stalno imaš v mišicah vročico.

Mislím, da smo tudi vsi resni.

Resnično, vsi, kar nas je tu, vemo, da smo tu zaradi sebe, zaradi svojega zdravja, zato, da bi lažje in bolje delali. Nikomur se tudi ne zdi škoda, da mora za aktivnosti tu porabljati svoj letni dopust. Možnosti za izboljšanje svojega zdravja in telesnih sposobnosti hočemo maksimalno izkoristiti.

Uvidevamo, da vendar moramo nekaj sami storiti za svoje zdravje. Ubogamo tudi naša dva vodja Aljaša in Grubelnika, smo disciplinirani. V Termah Portorož pa so izredno prijazni in delavci iz RLV in njihove zdravstvene težave že tudi dobro poznajo. Zato nas tudi zelo individualno zdravijo.

Zame je kaj takega bilo prvič. V 21 letih nisem šla nikamor. Še na sindikalne izlete nisem hodila..." Janjo Juvanovo verjetno mnogi v RLV poznate. Tisti, ki je ne, pa jo lahko vidite na sliki na sosednji strani pri metanju obročkov.

Kar precej besed sva izmenjala tudi z direktorico Term Portorož, specialistko za fizioterijo, dr. Mirano Malc in med drugim je v pomenku dejala:

"Večina vaših delavcev, ki prihajajo v Terme Portorož v okviru tega programa, so povratniki. Niso bili na terapijah pri nas ravno prejšnje leto, so pa bili kdaj prej, in zato njihove zdravstvene težave poznamo.

Velenjske rudarje jaz sploh poznam že dolgo, 5 let zdaj tu, v Termah Portorož, sedem let pa sem jih že prej, ko sem bila zaposlena v zdravilišču na Dobrni. Tako smo si tovariški, se dobro poznamo; sem nekako njihov zdravnik in oni se vračajo k nam, kot da bi prišli domov.

V glavnem je največ vaših ljudi, ki pridejo k nam na terapije, prizadetih zaradi bolečin v križu, bolečin v vratu pa zaradi problemov s koleni. Nekaj je tudi takih, ki imajo težave zaradi posledic nesreč v rudniku, recimo zasutij in stisnitve, ki povzročajo poškodbe na sklepih ali zmečkanine na mišicah, žilah, in taki pridejo pač k nam na rehabilitacijo in potem lažje živijo in delajo leto ali dve..."

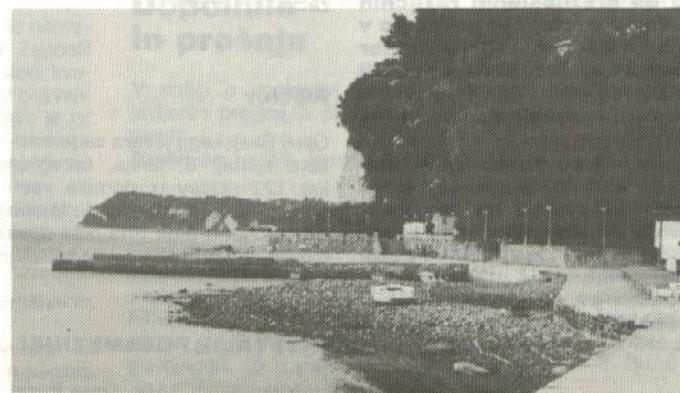
Dalje prihodnjič!

Pri jutranji gimnastiki...

pred našim Domom rudarjev v Fiesi

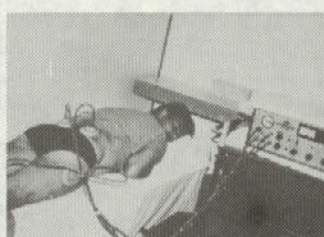

V TERMAH PORTOROŽ ... Skupna intenzivna telesna vadba

Direktorica Term Portorož dr. Mirana Malc kot akupunkturistka ... Elektroterapija ... Biserna kopel – podvodna masaža

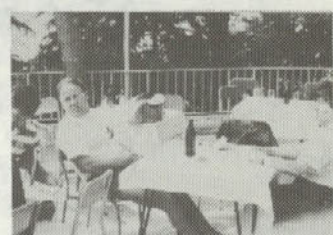
Tuširanje po terapiji z vročimi oblogami z blatom iz solin ... Savnanje

Zdravljenje z inhalacijo hlapov slanice, obogatene z rastlinskimi zdravili

ŠPORTNO-REKREACIJSKO IN ZABAVNO POPOLDNE PRI NAŠEM RUDARSKEM DOMU V FIESI ... Ob začetku veseligrig – podajanje jajca na vedno daljšo razdaljo

Metanje obročkov ... Kratkočasenje zakonskega para Pušnik – z opazovanjem omizja šahistov

Zvečer ta dan so imeli v bifeju pri Domu rudarjev še zelo resen kolektivni sestanek, zakaj naslednji dan so v Termah Portorož imeli finalno testiranje in zdravniški pregled

Točajka v našem Domu rudarjev v Fiesi Zalika Trs in upravnik doma Karlo Celec – oba med pomenkom za naše glasilo

Prijetno praznujte!